

GAIDA

TARPTAUTINIS ŠIUOLAIKINĖS MUZIKOS FESTIVALIS
INTERNATIONAL CONTEMPORARY MUSIC FESTIVAL

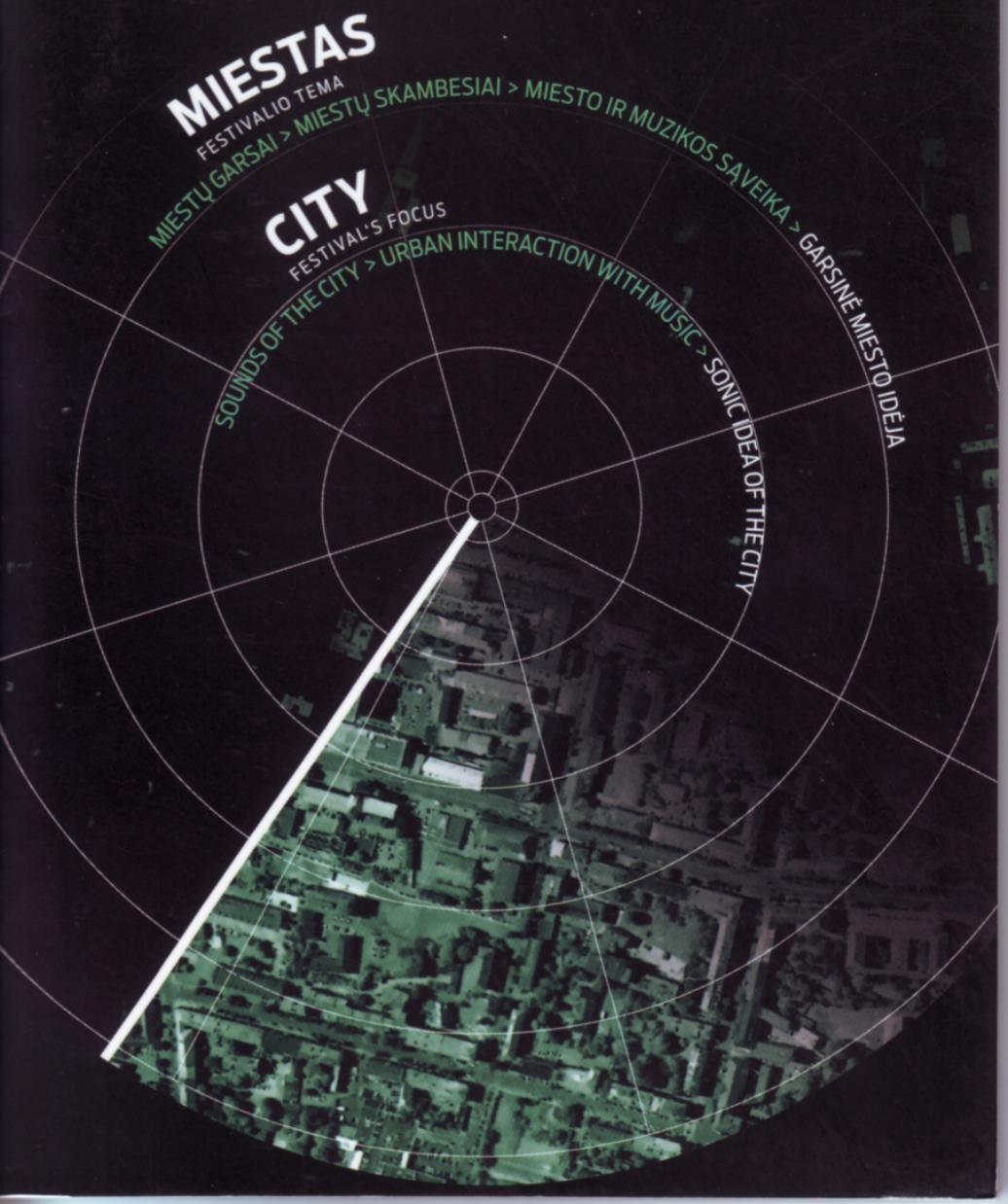
2009 spalio 24-31 d. | October 24-31, 2009

MIESTAS
FESTIVALIO TEMA

MIESTŲ GARSAI > MIESTŲ SKAMBESIAI > MIESTO IR MUZIKOS SĄVEIKA > GARSINĖ MIESTO IDĖJA

CITY
FESTIVAL'S FOCUS

SOUNDS OF THE CITY > URBAN INTERACTION WITH MUSIC > SONIC IDEA OF THE CITY

Rengėjai:

Globėjai:

LIETUVOS
KULTŪROS
MINISTERIJA

Vilniaus miesto
savivaldybė

Pagrindinis rėmėjas

MARTIALIS
VIEŠBUTIS ★★★ HOTEL

Informaciniai rėmėjai:

LIETUVOS
rytas

lrytas.lt

veidas

Rėmėjai:

RGB

JCDecaux

JUREVIČIUS, BARTKUS & PARTNERS

Partneriai:

RÉSEAU
EUROPEAN NETWORK FOR THE CREATION
AND PROMOTION OF A NEW MUSIC
VARESE

LIETUVOS
NACIONALINĖ
FILHARMONIJA

NACIONALINĖ DAILĖS GALERIJA

PIANOLT
GARSO HARMONIA

SMC / CAC

2009 metų GAIDOS festivalio temą inspiravo miesto idėja, todėl vienas iš festivalio programos „tyrinėjimo objektų“ – miesto garsai, jo skambesiai, o taip pat – prasminė miesto sąveika su muzikine kūryba. Taigi, festivalis šįmet tarsi kuria garsinį miesto paveikslą.

Į festivalio programą įtraukta skirtingų muzikinių kūrinių, kurių gimimą lėmė vienkokia ar kitokia idėja, susijusi su abstrakčia inspiracija mieste arba su konkrečiu miestu, vienu ar kitu unikaliu miesto elementu, miestui svarbiu kultūros objektu, reiškiniu ir pan. Taigi, festivalyje galės „suskambėti“ įvairios miesto prasmės.

Koncertuose bus „girdimas“ ne tik Vilnius, bet ir kiti pasaulio miestai: jų garsai, savitumai ir skirtingos jų prasmės, įkvėpusios žymiausius įvairių šalių kompozitorius ir nemažą būrį muzikos kūrėjų iš Lietuvos. Urbanistinė festivalio tema bando kelti šiuos klausimus: ką šiandien mums reiškia mus supanti garsinė aplinka, koks urbanistinio skambesio poveikis šiandienos menininkui, dabarties kūrybai ir kultūrai apskritai?

Ši festivalio GAIDA '09 tema skiriama **Vilniaus miestui** – šių metų Europos kultūros sostinei.

The theme for this year's GAIDA festival was inspired by the idea of the city, hence the sounds of the city as well as its urban interaction with music is one the main "areas of exploration" during the festival. In other words, this year GAIDA discovers the sound-image of the city.

The festival's programme introduces works inspired by urban ideas, displaying artistic references to the city, particular or abstract, or unique elements of the city, or its important cultural object, phenomenon, etc. Thus, the festival will "sound out" various meanings of the city.

The concerts will provide an opportunity to "hear" Vilnius as well as many other cities of the world. The festival will bring out their sounds, unique sonorities and idiosyncratic meanings that have inspired celebrated composers from around the globe as well as their Lithuanian colleagues. The festival's urban focus raises a number of questions, such as what do the sounds of the environment mean to us, what is their effect on self-expression of an artist and today's culture in general?

GAIDA '09 is dedicated to **Vilnius**, the European Capital of Culture 2009.

P R O G R A M A

Spalis 24, šeštadienis, 19.00,
Lietuvos nacionalinė filharmonija
FESTIVALIO ATIDARYMO KONCERTAS
LIETUVOS NACIONALINIS
SIMFONINIS ORKESTRAS
Dirigentas ROBERTAS ŠERVENIKAS
György Ligeti. *San Francisco Polyphony*
Remigijus Merkelys. *GPS > North*
Egidija Medekšaitė. *The Pleiades*
Esa-Pekka Salonen. *LA Variations* psl. 6

Spalis 24, šeštadienis, 21.30,
PIANO.LT salė
FESTIVALIO FRINGE PROJEKTAS
Martynas Bialobžeskis ir Jonas Jurkūnas.
I AM
Atlikėjai:
Kęstutis Vaiginis (saksofonai)
Andrė Pabarčiūtė (balsas, fortepijonas)
Daumantas Slipkus (fortepijonai)
Diiss Orchestra psl. 14

Spalis 25, sekmadienis, 19.00,
Nacionalinė dailės galerija
CITY LIFE
Gaida Ensemble
Dirigentas ROBERTAS ŠERVENIKAS
Marius Baranauskas. *Giesmė erdvei*
Krešimir Seletkovič. *NO Music*
Nomeda Valančiūtė. *Bundančio miesto*
piliečiai
Steve Reich. *City Life* psl.21

Spalis 26, pirmadienis, 19.00,
Nacionalinė dailės galerija
LATVIJOS RADIO CHORAS
Dirigentas SIGVARDS KLAVA
Ramūnas Motiekaitis. *Symphonie de*
Septembre
György Ligeti. *Lux Aeterna*
Martins Vilums. *The Fate of King Lear's*
Children
Santa Ratniece. *ču-dál*
Luca Francesconi. *Let me bleed* psl. 28

Spalis 27, antradienis, 19.00,
Nacionalinė dailės galerija
AN INDEX OF METALS
Videoopera
Kompozitorius Fausto Romitelli
Video Paolo Pachini
Atlikėjai:
Ansambelis ICTUS (Belgija)
Solistė DONATIENNE MICHEL-DANSAC
Dirigentas GEORGES-ELIE OCTORS psl. 36

Spalis 28, trečiadienis, 19.00,
Šokio teatras
METROPOLIS
Multimedijinis projektas
Režisierius Fritzas Langas
Kompozitorius Martinas Matalonas
Atlikėjai:
COURT-CIRCUIT ansambelis (Prancūzija)
Dirigentas MARTIN MATALON psl. 42

Spalis 29, ketvirtadienis, 19.00,
Taikomosios dailės muziejus
KASKADŲ TRIO
VILNIAUS KVARTETAS
Dalyvauja Vilniaus savivaldybės
choras „JAUNA MUZIKA“
Toru Takemitsu. *Between Tides*
Vytautas Germanavičius. *Subyrėjusios*
arkos
Algimantas Kubiliūnas. *Penkios pjesės*
styginių kvartetui
Vytautas Laurušas. *Kopų vėjas*
Osvaldas Balakauskas. *Kvintetas*
styginių kvartetui ir fortepijonui
Bronius Kutavičius. *Penkios Sigito*
miniatiūros psl.46

Spalis 30, penktadienis, 19.00,
Kongresų rūmai
FESTIVALIO UŽDARYMO
KONCERTAS
LIETUVOS VALSTYBINIS
SIMFONINIS ORKESTRAS
Dirigentas PAUL MÄGI
Šarūnas Nakas. *Rezistencija*
Johannes Maria Staud. *On*
Comparative Meteorology
Jurgis Juozapaitis. *Sympho 2009*
Michael Nyman. *MGV (Musique à*
Grande Vitesse) psl. 58

Spalis 31 d., šeštadienis, 19 val.,
Nacionalinė dailės galerija
GAIDA POST SCRIPTUM
ŠV. KRISTOFORO KAMERINIS
ORKESTRAS
Dirigentas DONATAS KATKUS
Solistas PETRAS GENIUŠAS
Vytautas Laurušas. *Simfonija X (iks)*
Remigijus Šileika. *Koncertas*
fortepijonui ir orkestrui
Henryk Mikolaj Górecki. *Koncertas*
klavesinui arba fortepijonui ir styginių
orkestrui
Anatolijus Šenderovas. *Naujas kūrinys*
simfoniniam orkestrui psl. 68

P R O G R A M M E

24 October, Saturday, 7 pm,

Lithuanian National Philharmonic Hall

OPENING CONCERT

LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA

Conductor ROBERTAS ŠERVENIKAS
György Ligeti. *San Francisco Polyphony*
Remigijus Merkelys. *GPS > North*
Egidija Medekšaitė. *The Pleiades*
Esa-Pekka Salonen. *LA Variations* p. 6

24 October, Saturday, 9.30 pm,

PIANO.LT Concert Hall

FRINGE PROJECT

Martynas Bialobžeskis and Jonas Jurkūnas.
I AM

Performers:

Kęstutis Vaiginis (saxophones)
Andrė Pabarčiūtė (voice, piano)
Daumantas Slipkus (pianos)
Diisc Orchestra p. 14

25 October, Sunday, 7 pm,

National Gallery of Art

CITY LIFE

Gaida Ensemble

Conductor ROBERTAS ŠERVENIKAS
Marius Baranauskas. *Song for Space*
Krešimir Seletkovič. *NO Music*
Nomedla Valančiūtė. *Citizens of a*
Waking City
Steve Reich. *City Life* p. 21

26 October, Monday, 7 pm,

National Gallery of Art

LATVIAN RADIO CHOIR

Conductor SIGVARDS KLAVA
Ramūnas Motiekaitis. *Symphonie de*
Septembre
György Ligeti. *Lux Aeterna*
Martins Vilums. *The Fate of King Lear's*
Children
Santa Ratniece. *ču-dāl*
Luca Francesconi. *Let me bleed* p. 28

27 October, Tuesday, 7 pm,

National Gallery of Art

AN INDEX OF METALS

Video-opera for soprano soloist, ensemble,
multimedia projection and electronics
Music – Fausto Romitelli, video – Paolo
Pachini
Performers:
ICTUS Ensemble (Belgium)
Soloist DONATIENNE MICHEL-DANSAC
Conductor GEORGES-ELIE OCTORS p. 36

28 October, Wednesday, 7 pm,

Dance Theatre

METROPOLIS

Multimedia project

Film director Fritz Lang
Composer Martin Matalon
Performers:
COURT-CIRCUIT Ensemble (France)
Conductor MARTIN MATALON p. 42

29 October, Thursday, 7 pm,

Museum of Applied Art

TRIO KASKADOS

VILNIUS STATE QUARTET

Vilnius Municipal Choir

“JAUNA MUZIKA”

Toru Takemitsu. *Between Tides*
Vytautas Germanavičius. *Flaking off*
Arches
Algimantas Kubiliūnas. *Five Pieces for*
String Quartet
Vytautas Laurušas. *Wind of Dunes*
Osvaldas Balakauskas. *Quintet for string*
quartet and piano
Bronius Kutavičius. *Sigitas' Five*
Miniatures p. 46

30 October, Friday, 7 pm,

Congress Concert Hall

CLOSING CONCERT

LITHUANIAN STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Conductor PAUL MÄGI
Šarūnas Nakas. *Resistance*
Johannes Maria Staud. *On Comparative*
Meteorology
Jurgis Juozapaitis. *Sympho 2009*
Michael Nyman. *MGV*
(Musique à Grande Vitesse) p. 58

31 October, Saturday, 7 p.m.,

National Gallery of Art

GAIDA POST SCRIPTUM

ST. CHRISTOPHER CHAMBER ORCHESTRA

Conductor DONATAS KATKUS
Soloist PETRAS GENIUŠAS
Vytautas Laurušas. *Symphony X*
(the unknown)
Remigijus Šileika. *Concerto for piano and*
string orchestra
Henryk Mikolaj Górecki. *Concerto*
for Harpsichord (or Piano) and String
Orchestra
Anatolijus Šenderovas. *A new piece for*
symphony orchestra p. 68

Spalio 24 d., šeštadienis, 19.00, Lietuvos nacionalinė filharmonija
24 October, Saturday, 7 pm, Lithuanian National Philharmonic Hall

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS / LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA

Robertas Šervenikas – dirigentas / conductor

GYÖRGY LIGETI
San Francisco Polyphony

REMIGIJUS MERKELYS
GPS > North (festivalio GAIDA užsakymas / commission of the festival)

EGIDIJA MEDEKŠAITĖ
The Pleiades (festivalio GAIDA užsakymas / commission of the festival)

ESA-PEKKA SALONEN
LA Variations

Įkurtas 1940 m. kompozitoriaus, dirigento ir pianisto Balio Dvariono iniciatyva, **Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras** (LNSO) šiandieną yra vienas brandžiausių bei žymiausių Lietuvos orkestrų. Interpretuodamas ir skleisdamas muziką jau beveik septynis dešimtmečius, LNSO tapo nepakeičiamas Lietuvos muzikinio gyvenimo dalyvis ir nacionalinės kultūros puoselėtojas. Įgudusiam ir solidžiam 96 asmenų orkestrui nuo 1964 m. vadovauja Sankt Peterburgo konservatorijos auklėtinis Juozas Domarkas. Kiti nuolatiniai orkestro dirigentai yra Robertas Šervenikas ir Modestas Pitrėnas.

LNSO repertuaro pagrindą sudaro klasikinė ir romantinė muzika, pajvairinama ryškiomis XX a. partitūromis ir beveik visų lietuvių kompozitorių simfoninių opusų premjeromis. LNSO kasmet surengia apie 50 koncertų Nacionalinės filharmonijos salėje ir kitose Lietuvos scenose, intensyviai gastroliuoja užsienyje, pasirodymas žymiausiose daugelio Europos šalių, taip pat Japonijos, Turkijos, Korėjos koncertų salėse.

LNSO dirigentų sąrašė – tokios istorinės asmenybės ir pasaulio garsenybės, kaip Balys Dvarionas, Saulius Sondeckis, Jonas Aleksa, Vladimiras Fedosejevas, Mstislavas Rostropovičius, Krzysztof Penderckis, Kurtas Masuras, Justus Frantzas, Cyrillas Diederichas, Neeme Järvi, Christophas Speringas, Richardas Hickoxas ir daugelis kitų.

Founded in 1940 by Lithuanian composer, conductor and pianist Balys Dvarionas, **the Lithuanian National Symphony Orchestra** (LNSO) is one of the most experienced and reputable symphony orchestras in Lithuania. Over almost seven decades of its artistic development, the orchestra has played a vital role in the development of national culture and musical life. A 96-piece orchestra currently consolidates the outstanding forces of Lithuania's finest musicians led by a graduate of the St. Petersburg Conservatory, Prof. Juozas Domarkas, who has served as its Artistic Director and Chief Conductor since 1964. Other regular conductors with the LNSO are Robertas Šervenikas and Modestas Pitrėnas.

The bulk of the LNSO's repertoire consists of classical and romantic masterpieces spiced by the most innovative 20th-century scores and nearly all the symphonic works written by Lithuanian composers. The LNSO plays around 50 concerts throughout the country a year, most of them in the Main Auditorium of the Lithuanian National Philharmonic Hall in Vilnius. On its international tours each year, the LNSO has repeatedly performed in most of the European countries, Japan and Turkey, and in some of the world's greatest concert halls and major festivals.

The roster of conductors who led the LNSO includes historical figures and international celebrities, such as Balys Dvarionas, Saulius Sondeckis, Jonas Aleksa, Vladimir Fedoseyev, Mstislav Rostropovich, Krzysztof Pendercki, Kurt Masur, Justus Frantz, Cyrill Diederich, Neeme Järvi, Christoph Spering and Richard Hickox and many others.

Robertas Šervenikas (g. 1966) – iniciatyvus, produktyvus ir autoritetingas dirigentas, ypač vertinamas už aktyvią ir įvairialypę kūrybinę raišką: lietuvių kompozitorių stambių simfoninių veikalų premjeras, ryškias ir brandžias šiuolaikinės bei klasikinės muzikos interpretacijas. Robertas Šervenikas – talentingiausias ir profesionaliausias savo kartos dirigentas Lietuvoje, už intensyvią kūrybinę veiklą 2005 m. apdovanotas Lietuvos nacionaline kultūros ir meno premija.

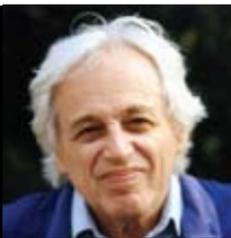
Sankt Peterburgo konservatorijoje įgijęs chorinio, operinio ir simfoninio dirigavimo specialybės, nuo 1993 m. Robertas Šervenikas dirba su Lietuvos nacionaliniu simfoniniu orkestru (LNSO), kurio antruoju dirigentu tapo 2000 m. Jis nuolat bendradarbiauja ir su Lietuvos, Šiaulių bei Klaipėdos kameriniais orkestrais, vadovauja Lietuvos muzikos ir teatro akademijos simfoniniam orkestrui.

Robertas Šervenikas – entuziastingas ir azartiškas naujosios muzikos interpretatorius, todėl nuo 1997 m. jis reguliariai dalyvauja visuose šiuolaikinės muzikos festivaliuose Lietuvoje („Gaida“, „Jauna muzika“, „Iš arti“, „Marių klavyrai“). Jo repertuare daugybė šiuolaikinių lietuvių autorių interpretacijų ir premjerų.

Robertas Šervenikas (b. 1966) – active, productive and authoritative conductor – is often praised for the intensive and diverse creative activities ranging from the first performances of large-scale symphonic compositions by Lithuanian composers to distinctive and mature interpretations of contemporary and classical repertoire. Robertas Šervenikas is numbered among the most talented and professional Lithuanian conductors of his generation. In recognition of his accomplishments, he was awarded the Lithuanian National Arts and Culture Prize in 2005.

After graduating from the St. Petersburg Conservatory in choral, opera and orchestral conducting, Šervenikas began working with the Lithuanian National Symphony Orchestra (LNSO) in 1993 and was appointed its Second Conductor in 2000. He regularly performs with the Lithuanian, Šiauliai and Klaipėda chamber orchestras, and leads the Lithuanian Music and Theatre Academy Symphony Orchestra.

As an adventurous interpreter of new music repertoire, Robertas Šervenikas participates regularly (since 1997) in all of the Lithuania's contemporary music festivals (Gaida, Jauna Muzika, Iš arti, Marių klavyrai) at which he has conducted performances and premieres of many compositions by Lithuanian composers.

Vengrų kompozitorius **György Ligeti** (1923–2006) – XX a. antros pusės muzikos novatorius, vikriai sureagavęs į visuotinę stilistinę avangardo krizę amžiaus viduryje ir sukūręs savo kompozicinę alternatyvą, grįstą tirštais garsų klasteriais, tankiomis faktūromis ir knibždančia mikropolifonija. Jo kūryba, prasidėjusi prieškomunistinėje Vengrijoje ir prasitęsusi Vakarų Europoje, buvo be galo įvairialypė ir skirtinga, be kita ko kupina humoro bei ironijos.

György Ligeti studijavo Budapešto akademijoje, kurioje jis pradėjo dėstyti 1950 m. Ankstyvoji jo muzika patyrė ryškią Béla Bartóko ir Zoltáno Kodály įtaką. 1956 m., prasidėjus neramumams gimtinėje ir baiminantis sovietų invazijos, kompozitorius emigravo į Vieną, galiausiai apsistodamas Hamburge. Susipažinęs su Karlheinzu Stockhausenu jis pradėjo eksperimentuoti Kelno elektroninės muzikos studijoje ir dėstyti Darmštato vasaros naujosios muzikos kursuose. Netrukus György Ligeti tapo centrine figūra europietiškoje avangardo terpėje ir nesiblaškydamas pradėjo plėtoti individualų kompozicinį stilių. Jo kūri-

nys „Atmosferos“ (1961) pelnė jam pavydėtiną tarptautinę reputaciją. Ši muzika buvo panaudota ir Stanley Kubricko filme „2001: A Space Odyssey“ (1968). Pasukiniaisiais gyvenimo metais kompozitorius grįžo prie ankstyvojo Béla Bartóko inspiruoto stiliaus ir ėmė naudoti kvazitonalias kompozicines priemones.

„San Francisco Polyphony“ (1973 -1974) simfoniniam orkestrui

Šis kūrinys parašytas įprastiniam simfoniniam orkestrui su triguba medinių pučiamųjų grupe San Francisco simfoninio orkestro užsakymu. Kitaip nei ankstyvuose kompozitoriaus kūriniuose, kuriuose naudojami mirgantys klasteriai, knibždanti mikropolifonija, šiam opusui būdinga platesnė erdvė bei sausesnių, aštresnių ir grafiškesnių bei skaidresnių melodinių linijų paieškos. Subtili tembrų moduliavimo technika šiame kūrinyje pasiekama nuolat perorkestruojant dinaminę medžiagą.

György Ligeti (1923–2006) is widely acknowledged as a musical pioneer of the late twentieth century. In response to a general stylistic crisis in the mid-century avant-garde, he forged his own musical alternative based on thick clusters, texture density and teeming micro-polyphony. His varied output, which he began in pre-communist Hungary and continued in Western Europe, is full of humor and irony at other.

György Ligeti studied at the Budapest Academy, where he began teaching in 1950. His early music followed in the style of Béla Bartók and Zoltán Kodály. In 1956, as a result of the unrest that would lead to the Soviet invasion of Hungary, he fled to Vienna, and eventually settled in Hamburg. Composer worked in the electronic music studio at Cologne, and taught at the Darmstadt summer institute. He was a central figure in the European avant-garde, and began to develop his own individual approach to composition. His *Atmosphères* (1961) established an international reputation for him, and it brought György Ligeti to the attention of the general population when Stanley Kubrick used it in his film *2001: A Space Odyssey* (1968). In recent years, composer has explored more tonal materials, and in some pieces returned to his earlier, Bartók-influenced style.

San Francisco Polyphony (1973-1974) for symphony orchestra

Written for a normal symphony orchestra complement with an expanded triple woodwind section, this work was commissioned by San Francisco Symphony Orchestra. In contrast to the composer's early pieces, which used the shimmering moving clusters and teeming micro-polyphony, this composition uses much wider spacing and aims for drier, sharper, and more graphic melodic lines that are more translucent. The piece is characterized by the subtle technique of timbre modulation achieved through the constant reorchestration of dynamic material.

Remigijus Merkelys (g. 1964), Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje baigęs choro dirigavimą (1987) ir kompoziciją (1991, pas prof. Julijų Juzeliūną), kūrybinio kelio pradžioje daug dėmesio skyrė choro kompozicijoms, siekdamas balsui - šiuolaikinės muzikos požiūriu „menkiausiai išbulintam instrumentui“ (R. M.) - atverti naujas galimybes bei perspektyvas. Balso instrumentalizacija jo kūryboje pasireiškė ne tik unifikuota minimalistine traktuote, bet

ir naujų garso artikuliacijos būdų paieškomis („Iter Balticum“, „Liberia me“, „Missa L'homme armé“). Vėliau kompozitoriaus kūriniių sąrašė ypač pagausėjo instrumentinių kūrinių, kuriems būdingos fizinės ir metafizinės erdvės studijos bei pulsuojančios, naujos energetikos raiška („IMPulse“, 1996, „Gemma“, 1999, „MiKonst“, 2000, „Septintas dangus“, 2002, „Kompasas“, 2003).

Remigijaus Merkeliio kūrybai būdinga konstruktyvi mąstysena, besiremianti *numerus sonorus* (skambančio skaičiaus) estetika. Racionaliai suformuotos struktūros neretai tampa pradiniu kūrinių impulsu, garsinės materijos modeliavimo pradžia.

Muzikos informacijos ir leidybos centras

GPS > NORTH (2009)

...Kaskart aplankantys sapnai grąžina vis į tą pačią kelionę. Galutinis jos taškas nežinomas, nenuspėjamas, kaip išnykęs laikas. Viską valdo GPS navigacija. Vos tik kelias nusuka į šoną, ji tuoj pat sugrąžina. Kelionė ta pačia vienintele kryptimi.

Tolumoje išnyra dangoraižių miestas. Iš arti tai tėra ledkalniai. Įšalusių laivų stiebai. Signalai ir sirenos. Nesibaigianti diena arba nesibaigianti naktis. Niekio baltumo baltosios meškos kontūrai sniege. Pašalusios silkių galvos, pingvinų pėdos arba Yeti, atkeliavęs iš Himalajų. Ištytusi šiaurės pašvaistė. Asketiška horizonto pabaiga ir speigo nuaštrintas mentalitetas...

GPS > NORTH yra antroji „Kompaso“ ciklo dalis.

Remigijus Merkelys

Remigijus Merkelys (b. 1964), graduated from the Lithuanian Academy of Music with diploma in choral conducting (1987) and composition (1991, under Prof. Julius Juzeliūnas), at the beginning of his creative career was particularly concerned with choral compositions, making an attempt to open new opportunities and vistas for the voice – “the least developed instrument from the point of view of contemporary music” (R.M.). The instrumentalization of voice in his works manifested itself not only in unified minimalist approach but also in searches for new ways of articulation and new colours of sound (*Iter Balticum*, *Liberia me*, *Missa L'homme armé*). A list of his later works features a growing number of instrumental pieces - studies in ‘physical and metaphysical space’ in earlier works, and manifestations of new pulsating energy in more recent ones (*IMPulse*, 1996, *Gemma*, 1999, *MiKonst*, 2000, *Seventh Heaven*, 2002, *Compass*, 2003).

Remigijus Merkelys' creative work is marked by constructive approach based on *numerus sonorus* aesthetics. The rationally calculated structures serve as an initial impulse for the work and the beginning of shaping its sonic substance.

Lithuanian Music Information and Publishing Centre

GPS > NORTH (2009)

...Every time the recurring dreams bring me back to the same journey. Its final destination is unknown and unpredictable like vanishing time. Everything depends on GPS navigation. As soon as the course starts swaying, GPS corrects it back right away. The journey proceeds in the same and only direction.

The city of skyscrapers emerges in the distance. From a closer view these are only icebergs. Masts of frozen-in ships. Signals and sirens. Unending day or unending night. The white outline of the white bear in the snow. Frostbitten herring heads, footprints of penguins or Yeti that had come from Himalaya.

Stretched northern lights. Ascetic contour of the horizon and mentality sharpened by frost...

GPS > NORTH is a second composition in the Compass series.

Remigijus Merkelys

Egidija Medekšaitė (g. 1979) 2007 m. baigė Ryčio Mažulio kompozicijos klasę Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje. 2003 m. dalyvavo Komponavimo ir muzikos technologijų programoje Tamperėje (Suomija), 2004 m. – meistriškumo kursuose Istebnoje (Lenkija), Dundagoje (Latvija), kursuose „Acanthes“ Mece (Prancūzija), kur mokėsi pas Jonathaną Harvey'ų, Philippe'ą Manoury ir Martiną Mataloną. 2006 m. stažavosi Štutgarto muzikos akademijoje pas Marco Stroppą ir Casparą J. Walterį. Kompozitorė aktyviai reiškiasi įvairiuose tarpdisciplininuose projektuose, rašo muziką šokio spektakliams, filmams, jos kūryba nuolat skamba šiuolaikinės muzikos festivaliuose Lietuvoje bei užsienyje. Egidija Medekšaitė daugiausia kuria kamerinę muziką, kurioje akustinį skambesį neretai derina su elektronika. Vienas esminių šios autorės kompozicinių principų - itin griežta visų kūrinių parametų organizacija, nulemta iš anksto pasirinktos tam tikrų segmentų sekos (tai gali būti garso aukščių, trukmių sekos, skaičių eilė ir pan.). Nepaisant to, Medekšaitės muzikos skambesys labiau primena meditatyvią tėkmę nei matematiniais metodais sukonstruotas muzikines struktūras.

Eglė Grigaliūnaitė

Muzikos informacijos ir leidybos centras

„The Pleiades“ (2009) simfoniniam orkestrui

Kūrinio struktūra ir forma sukurta naudojant ilgiausią indų muzikos talą (ritminį ciklą) – *simhanandana*. Kūrinį sudaro 5 dalys be pertraukų tarp jų. Kiekviena dalis skaidoma į skirtingo ilgio įvykių sekas arba grupes, kurių trukmę lemia *simhanandanos* ritmika. Kūrinyje naudojama mikrotoninė harmonija, ją sudaro penki garsai: C, D, E, G ir A. Daug dėmesio skiriu natūraliems garso išgavimo būdams. Kūrinį dedikuojau Ryčiui Mažuliui, Ričardui Kabeliui ir Mamai.

Egidija Medekšaitė

Egidija Medekšaitė (b. 1979) studied composition with Rytis Mažulis at the Lithuanian Academy of Music and Theatre, graduating in 2007. In 2003 she took part in the Programme of Composition and Music Technology in Tampere (Finland). In 2004 she attended master classes in Istebna (Poland), Dundaga (Latvia) and the Acanthes Composition Workshop in Metz (France), where she studied with Jonathan Harvey, Philippe Manoury and Martin Matalon. In 2006 she studied at the Stuttgart Academy of Music with Marco Stroppa and Caspar J. Walter. The composer participates in various interdisciplinary projects, writes music for dance performances and movies, her music is constantly performed in contemporary music festivals in Lithuania and abroad. Egidija Medekšaitė composes mostly chamber music, often combining acoustic and electronic sound. One of the most important underlying principles in her work is strict organization of all parameters of music, based on some predefined patterns (progressions of pitches or durations, different numerological procedures, etc). However, Medekšaitė's music sounds more as a meditative flow than mathematically built structures.

Eglė Grigaliūnaitė

Lithuanian Music Information and Publishing Centre

The Pleiades (2009) for symphony orchestra

The structure and form of this composition is based on the longest Indian Tala, *simhanandana*. The composition consists of five seamless movements. Each of them is divided into sequences or groups of events of different length, the duration of which is determined by the rhythm of *simhanandana* Tala. The microtonal harmony of the score involves five pitches – C, D, E, G and A, while the focal point of the piece is the natural production of sound. I dedicate this work to Rytis Mažulis, Ričardas Kabelis and my Mother.

Egidija Medekšaitė

Suomio **Esa-Pekka Salonen** (g. 1958) muzikinėje kūryboje galima įžvelgti kelias jo, kaip kompozitoriaus, stilistikos fazes. Kūriniai, parašyti aštuntojo dešimtmečio pabaigoje, kai jis studijavo J.Sibelijaus akademijoje pas E.Rautavaarą, yra lyriški, neoromantiškos dvasios. Po studijų Italijoje pas F.Donatoni ir N.Castiglioni jis rašė dodekafoniniu stiliumi (pvz. solinių kūrinių ciklas „Yta“). Nuo 1983 m., ėmęs aktyviai reikštis kaip dirigentas, galimybių kurti muziką turėjo mažiau, tačiau paskutinįjį XX a. dešimtmetį vėl grįžo prie kompozicijos. Jis energingai ėmėsi didelių orkestrinių kūrinių, kuriems būdingas gyvenimo džiaugsmas ir spalvingos instrumentuotės. „Mano dėmesys pakrypo nuo ideologijos prie malonumo“, – taip kompozitorius apibūdino šiame GAIDOS festivalyje pristatomo opuso „LA Variations“ kūrybos procesą. Salonen orkestriniai kūriniai nuolat atliekami ir transliuojami visame pasaulyje, o „Floof“ ir „LA Variations“ jau tapo moderniąja klasika.

„LA Variations“ (1996) simfoniniam orkestrui

„LA Variations“ – tai variacijos dviem šešių garsų akordais. Abu jie apima visus dvylika chromatinės gamos garsus. Todėl „LA Variations“ medžiaga yra neapibrėžta: dažniausiai ji modalinė (heksatoninė), o ten, kur abu heksakordai sujungiami į dvylikatonę struktūrą, – chromatinė. Šis neapibrėžtumas, apjungiantis dodekafoninį ir nedodekafoninį mąstymą, būdingas visai mano kūrybai nuo devintojo dešimtmečio vidurio, tačiau „LA Variations“ šį balansą aiškiai nusveria į nedodekafonijos pusę.

Šis kūrinys yra labai aiškios formos, o muzikinės išraiškos požiūriu – kone tiesmukas. Abu heksakordai pristatomi pirmuose kūrinio taktuose kartu – kaip chromatinis fenotipas. Altinė fleita, anglų ragas, bosinis klarnetas ir du fagotai, lydimi trijų solinių altų, groja melodiją, kuri skamba tarsi sintetinė liaudies muzika. Tačiau tai yra horizontalus dviejų nuo tos pačios natos transponuotų heksakordų išskleidimas.

Kai kurios variacijos pagrįstos šia melodija, kitos – gilesniais, nematomais (arba negirdimais) šios muzikinės medžiagos aspektais. Kai kurie elementai visai nekinta, pavyzdžiui, daktilinis ritmas, pirmą kartą suskambantis timpanų ir perkusijos partijoje kūrinio pusiaukelėje.

Esa-Pekka Salonen

Esa-Pekka Salonen (b. 1958) has progressed through a number of stylistic phases during his career as a composer. In the late 1970s, when he was studying with Rautavaara at the Sibelius Academy, he wrote in a lyrical, neo-Romantic style; a few years later, after studying in Italy with Donatoni and Castiglioni, he adopted strict serial principles, notably in his Yta series of solo pieces. For a number of years after his conducting career took off in 1983, he had little time for composition, but began to write once again in the mid-1990s, mostly in larger forms, with a new sense of energy, *joie de vivre* and orchestral brilliance. "My focus moved from an ideological principle to a pleasure principle" is how he described the composition of his breakthrough piece, *LA Variations*, which Los Angeles Philharmonic Orchestra premiered in 1997. Salonen orchestral works are regularly performed and broadcast all around the world, and *Floof* and *LA Variations* have become established as modern classics.

LA Variations (1996) for symphony orchestra

LA Variations is essentially variations on two chords, each consisting of six notes. Together they cover all twelve notes of a chromatic scale. Therefore the basic material of *LA Variations* has an ambiguous character: sometimes (most of the time, actually) it is modal (hexatonic), sometimes chromatic, when the two hexachords are sued together as a twelve-tone structure. This ambiguity, combining serial and non-serial thinking, is characteristic of my work since the mid-eighties, but *LA Variations* tilts the balance drastically towards the non-serial.

This piece is very clear in its form and direct in its expression. The two hexachords are introduced in the opening measures of the piece together in the chromatic phenotype. Alto flute, English horn, bass clarinet, and two bassoons, shadowed by three solo violas, play a melody which sounds like a kind of synthetic folk music, but in fact is a horizontal representation of the two hexachords transposed to the same pitch.

Some of the variations that follow are based on this melody, others are the deeper, invisible (or inaudible) aspects of the material. There are also elements that never change, like the dactyl rhythm first heard on the timpani and percussion halfway through the piece.

Esa-Pekka Salonen

Spalio 24 d., šeštadienis, 21.30, PIANO.LT koncertų salė
24 October, Saturday, 9.30 pm, PIANO.LT concert hall

I AM

(festivalio GAIDA užsakymas / commission of the festival)

MARTYNO BIALOBŽESKIO ir JONO JURKŪNO *Fringe* projektas /
MARTYNAS BIALOBŽESKIS' and JONAS JURKŪNAS' *Fringe* project

Atlikėjai / Performers:

Kęstutis Vaiginis – saksofonai / saxophones

Andrė Pabarčiūtė – balsas, fortepijonas / voice, piano

Daumantas Slipkus – fortepijonai / pianos

DISSC orkestras / DISSC Orchestra

Gintaras Makarevičius – scenografija / scenography

Mindaugas Skėrys ir Rūta Balsevičiūtė – video

„I AM“

Trijų dalių muzikinė fikcija gyviems ir įrašytiems garsams

Iloje laiko ir erdvės kelionėje mintis nurimsta ir lieka tik keli neatsakyti klausimai: kas aš esu, kur aš esu, kodėl aš esu ir, galiausiai, AR aš esu. Tai – tarsi „le vertige des grandes profondeurs“ (didžiųjų gelmių svaigulys).

Jonas Jurkūnas ir Martynas Bialobžeskis

I AM

Musical fiction for live and recorded sounds in three movements

During a long journey in time and space the thought calms down leaving only a few questions unanswered: who I am, where I am, why I am, and, finally, IF I am. It's "le vertige des grandes profondeurs" (the vertigo of great deeps).

Jonas Jurkūnas and Martynas Bialobžeskis

Martyno Bialobžeskio (g. 1976) kūrybą maitina trys pagrindiniai šaltiniai: akademinė, teatro ir populiarioji šokių muzika, iš kurių autorius nė vienai pirmenybės neteikia. Šios skirtingos sritys dažnai veikia viena kitą, trindamos aiškias stiliaus bei žanro ribas. Dar studijuodamas Bialobžeskis pradėjo jungti akademinę ir populiariąją muziką (nuo 1997 m. kaip muzikos ir tekstų autorius bendradarbiauja su įvairiomis Lietuvos grupėmis: lietuviško techno pionieriais „Exem“, taip pat „Sel“, „Happyendless“ ir kt.). Kompozicijose kameriniam ar simfoniniam orkestrui jis naudoja šokių muzikos ritmus, dermes, harmoniją ir emocinį užtaisą („Išsiskyrimai“, „Symphom“, „Tarsi nuspaudus Play“). Šios muzikos taip pat jungiamos derinant akustinį ir elektroninį skambesius („Radio CMB“, „Pro/Free“, „Tarsi nuspaudus Play“, „e-Sax“ ir kt.), o organiškiausią akademizmo ir popmuzikos sintezę autorius realizuoja muzikoje teatru, kurią dažnai formuoja pasitelkdamas stilistinį koliažą (pvz., kabareto, klubinės muzikos ir eksperimentinės elektronikos gretinimas spektaklyje „Ištisų dienų, ištisų naktų kronikos“).

Eglė Grigaliūnaitė
Muzikos informacijos ir leidybos centras

The music of **Martynas Bialobžeskis** (b.1976) seems to fall under three broad categories: academic, theatre and popular dance music, with none of them taking the lead. These different areas of composition often interact thus blurring the established boundaries of some specific genre or style. Bialobžeskis began fusing the academic and popular music as early as in his academy years, collaborating, since 1997, as an author of music and lyrics with various Lithuanian pop groups. Even when writing for chamber and symphony orchestra, he employs rhythms, modes, harmonies and emotional drive characteristic of contemporary dance music ("Separations", "Symphom", "As If Pressing Play", etc). Both fields are also integrated in compositions which combine acoustic and electronic sound ("Radio CMB", "Pro/Free", "As If Pressing Play", "e-Sax", and others). However, the most organic synt-

thesis of academic and pop music is achieved in his incidental pieces for theatre which often assume the shape of stylistic collage (for instance, the juxtaposition of cabaret, club music and experimental electronics in the drama performance "The Chronicles of Livelong Days and Livelong Nights").

Eglė Grigaliūnaitė
Lithuanian Music Information and Publishing Centre

Jonas Jurkūnas (g. 1978) – įvairiomis kryptimis besidairantis kompozitorius, aktyviai veikiantis akademinės, populiariosios, teatro ir kino bei taikomosios muzikos srityse. Kompozitoriaus kūrybos spektras driekiasi nuo kamerinių („Evidence #2“, „weLLcome/fareweLL“, „Homeopathie“, „Greetings to Glass“) ir orkestrinių kūrinių („Kolekcija. Šešiolika ant priekalo“, „Divertimento“) iki elektroninių multimedijos projektų („Stella Hermetica“, „Metamorphosis“, „ZAP. 4 elementai“, „Aidas ir Aida“), muzikos kino filmams („Mano tėvas“, „Varnų ežeras“, „Ispanų suagusiems“, „Krautuvėlė“).

Kompozitoriaus muzika artima minimalizmui ir naujojo tonalumo estetikai. Jis dažnai dirba su paprastomis garsinėmis medžiagomis, pulsuojančiais ritmais, nuolat ieško naujų arba pamirštų tembrų. Trumpametražių kino filmų garso takeliuose galima išgirsti amerikiečių filmų kompozitoriaus Thomaso Newmano atgarsius, o kamerinių ir orkestrinių kūrinių skambesys neretai primena „Bang on a Can“ ar Michaelo Nymano minimalizmo transformacijas: veržlūs, aktyvūs ir roko energija tvinkčiojantys ritmai, agresyvokas instrumentų skambesys. Šias minimalizmo strategijas autorius dažnai derina su eksperimentine ar klubine elektronika, *ambient* stilistika, populiariosios, džiaz ar romantizmo muzikos elementais.

Asta Pakarklytė
Muzikos informacijos ir leidybos centras

Jonas Jurkūnas (b. 1978) is a composer who seeks to explore different creative directions by writing academic and pop music as well as music for theatre and films. His creative horizon embraces chamber pieces (*Evidence #2*, *weLLcome/fareweLL*, *Homeopathie*, *Greetings to Glass*), orchestral works (*Collection. Sixteen on the Anvil*, *Divertimento*), electronic multimedia projects (*Stella Hermetica*, *Metamorphosis*, *ZAP. Four Elements*, *Aidas & Aida*) and soundtracks (*My Father*, *Crows' Lake*, *Spanish for Adults*, *Small Shop Suite*).

Jurkūnas' music is linked with minimalism and the aesthetics of new tonality. He favours simple sound material, pulsating rhythm, and looks for new or forgotten timbres. His soundtracks for short films have somewhat in common with the American composer Thomas Newman's music vocabulary, while his chamber and symphonic opuses often evoke *Bang on a Can* or Michael Nyman's minimalistic transformations with their swift, energetic, rock-like pulsating rhythms, as well as rather aggressive instrumental timbres. The composer often combines these minimalist strategies with experimental or club electronics, *ambient* stylistics, elements of pop, jazz or romantic music.

Asta Pakarklytė
Lithuanian Music Information and Publishing Centre

Kęstutis Vaiginis (g. 1978) - jaunosios kartos saksofonininkas, išsiskiriantis skaidriu skambesiu, lyriškumu ir emocionalumu, grojantis ir klasiką, ir džiazą, taip pat komponuojantis. Pastaruoju metu Kęstutis Vaiginis daugiausia muzikuoja tarptautinėse grupėse: "SiBuLi" kvartete (su italų gitaristu Leonardo Grimaudo, italų bosistu Fulvio Buccafusco ir bulgarų būgnininku Atanas Popov), tarptautiname saksofonų kvartete "Differences", Kęstučio Vaiginio kvartete (su Indonezijos pianistu Ramadhani Syah, Korėjos bosistu Chul Hoon Lee ir italų būgnininku Flavio Li Vigni). Be to, saksofonininkas muzikuoja ir su lietuvišku ansambliu, kuriame groja Eugenijus Kanevičius, Darius Rudis, Dainius Pulauskas.

The saxophonist of younger generation **Kęstutis Vaiginis** (b. 1978), acclaimed for his delicate sound, lyrical and emotional approach, plays both classical music and jazz, and also composes. Recently Kęstutis Vaiginis primarily has worked with international groups SiBuLi Quartet (with Italian guitarist Leonardo Grimaudo, Italian bassist Fulvio Buccafusco and Bulgarian drummer Atanas Popov), international saxophone quartet Differences and his own quartet (with Indonesian pianist Ramadhani Syah, Korean bassist Chul Hoon Lee and Italian drummer Flavio Li Vigni). In addition, the saxophonist collaborates with Lithuanian ensemble involving Eugenijus Kanevičius, Darius Rudis and Dainius Pulauskas.

Dainininkė, kompozitorė, pianistė **Andrė Pabarčiūtė** yra gerai žinoma Lietuvos kultūros padangeje kaip džiazos ir akademinės muzikos kūrėja bei atlikėja. Jos kuriami projektai apima platų muzikos stilių diapazoną: nuo akademinės iki *free džiazos* muzikos. Andrė savo muzikoje naudoja modernias muzikines raiškos priemones, ypatingas avangardines vokalines technikas. Andrė nuolat dalyvauja įvairiuose eksperimentiniuose meniniuose projektuose, koncertuoja Lietuvoje, Švedijoje, Vokietijoje, Prancūzijoje,

Italijoje, Rusijoje, Baltarusijoje, Estijoje, Lenkijoje, Čekijoje ir kitose šalyse.

Singer, composer and pianist **Andrė Pabarčiūtė** is well known in Lithuania as an exponent of jazz and academic music. Her projects embrace a wide stylistic diapason: from academic to free jazz. In her music Andrė employs modern music expression means as well as distinct avant-garde vocal technique. Andrė is a regular participant of various experiments art projects, has performed in Lithuania, Sweden, Germany, France, Italy, Russia, Belarus, Estonia, Poland and Czech Republic among other countries.

Daumantas Slipkus – džiazos pianistas, trijų tarptautinių fortepijoninių improvizacijų festivalių laureatas. 1993 m. Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje baigė fortepijono specialybę, su garsiais džiazos atlikėjais koncertuoja Lietuvoje ir užsienyje.

Jazz pianist **Daumantas Slipkus** is a laureate of three international piano improvisation festivals. As a pianist he graduated from the Lithuanian Academy of Music and Theatre in 1993. He collaborates with celebrated jazz musicians in Lithuania and abroad.

2008 m. susibūręs **DISSC orkestras** buvo kviečiamas dalyvauti visuose svarbiausiuose Lietuvos šiuolaikinės muzikos festivaliuose. Orkestro nariai – kompozitoriai Jonas Jurkūnas, Antanas Jasenka, Martynas Bialobžeski, Vytautas V. Jurgutis – atlieka ne vien savo kompozicijas, bet ir kitų pripažintų pasaulio kompozitorių muziką, savo pasirodymams kuria „gyvas“ videoprojekcijas, o muzikos atlikimui naudoja diskų grotuvus, laikmačius, savotiškas grafines partitūras ir kitokias „žemąsias technologijas“.

Savo pasirodymuose jie vadovaujasi devizu „Ne – nešiojamų kompiuterių viešpatavimui ir giliamintiškam spoksojimui į kompiuterio ekraną!“ DISSC orkestras pateikia šiuolaikinę muziką kaip intriguojantį muzikinį nuotykių, įdomų pasivaikščiojimą plačiu garsų pasauliu, kurio atomazga kaskart priklauso tik nuo esančiųjų scenoje. Netikėtais sceniniais sprendimais ir energingu muzikavimu orkestras siekia sukurti kaitrią roko koncerto atmosferą skambant šiuolaikinei elektroninei muzikai.

Kolektyvo pirmasis albumas „D.O.“ Lietuvos kompozitorių sąjungos organizuojamuose geriausių 2008 metų kūrinių rinkimuose buvo pripažintas geriausiu elektroakustinių kūrinių kategorijoje.

Soon after its founding in 2008, the **DISSC Orchestra** has been invited to appear at all major Lithuanian contemporary music festivals. The Orchestra's unique architecture – composers Jonas Jurkūnas, Antanas Jasenka, Martynas Bialobžeski, Vytautas V. Jurgutis – enables it to play their own compositions and that of world-rekknowned composers, produce live videos, present compositions involving a variety of disc players, stopwatches, special graphic scores, and low-tech devices. No laptop supremacy, no meaningful staring at a monitor. Performers perform! The DISSC Orchestra presents contemporary music as an engaging sonic adventure with unforeseen outcomes on stage. They make you feel as though you're listening to contemporary electronic music in a rock concert atmosphere.

The Orchestra's first album *D.O.* was recognized as the Best Electroacoustic Work 2008 at the Lithuanian Composers' Union's Awards.

Spalio 25 d., sekmadienis, 19.00, Nacionalinė dailės galerija
25 October, Sunday, 7 pm, National Gallery of Art

Gaida Ensemble

Valentinas Gelgotas (fleita / flute)
Eglė Janauskaitė (fleita / flute)
Justina Gelgotaite (oboju / oboe)
Tomas Bieliauskas (oboju / oboe)
Aidas Kančauskas (klarnetas / clarinet)
Vida Lukošiuūtė (klarnetas / clarinet)
Laurynas Lapė (trimitas / trumpet)
Marius Balčytis (trombonas / trombone)
Tomas Kulikauskas (mušamieji / percussion)
Vladislovas Šeibakas (mušamieji / percussion)
Gediminas Mačiulskis (mušamieji / percussion)
Jurgis Karnavičius (fortepijonas / piano)
Sonata Deveikytė-Zubovienė (fortepijonas / piano)
Rokas Zubovas (sempleriai / sampler)
Šarūnas Meškys (sempleriai / sampler)
Enrikas Slavinskis (el. gitara / guitar),
Rusnė Mataitytė (I smuikas / I violin)
Eugenija Miklaševskaja (II smuikas / II violin),
Vitalija Raškevičiūtė (altas / viola)
Edmundas Kulikauskas (violončelė / cello)
Donatas Bagurskas (kontrabosas / double bass)

Robertas Šervenikas – dirigentas / conductor

MARIUS BARANAUSKAS
Giesmė erdvei / Song for Space

KREŠIMIR SELETKOVIČ
NO Music

NOMEDA VALANČIUTĖ
Bundančio miesto piliečiai / Citizens of a Waking City
(festivalio GAIDA užsakymas / commission of the festival)

STEVE REICH
City Life

Tarptautinio šiuolaikinės muzikos festivalio „Gaida“ 2002 metais įkurtas „**Gaidos ansamblis**“ – didelės sudėties simfonijetės tipo šiuolaikinės muzikos kolektyvas – ne kartą įrodė gebėjimą profesionaliai atlikti įvairių stilių naująją muziką. „Gaidos ansamblis“ sėkmingai užpildo ilgą laiką buvusią tuščią nišą lietuviškos muzikos erdvėje, entuziastingai ir preciziškai interpretuodamas sudėtingiausius lietuvių bei užsienio kompozitorių opusus ir įkvėpdamas naujas kūrybines idėjas. Ansamblyje groja geriausi Lietuvos instrumentininkai, kiekvienas iš jų – tikrų tikriausias savojo instrumento solistas. Ansamblis yra dirbęs su patyrusiais šiuolaikinės muzikos dirigentais: Jussi Jaatinenu, Georges-Ellie Octorsu, Danieliu Gazonu, Anssi Karttunen, Dominique My, Olari Eltsu, lietuviais Robertu Šerveniku, Modestu Pitrenu, Mindaugu Piečaičiu, Vykintu Baltaku. Ansamblis atlieka ryškiausių lietuvių autorių bei pasaulinio garso šiuolaikinių kompozitorių, tokių kaip Johnas Adamsas, György Ligeti, Kaija Saariaho, Luciano Berio, Luca Francesconi, Gerard'o Grisey ir kitų, kūrinius. „Gaidos ansamblis“ yra koncertavęs įvairiuose šiuolaikinės muzikos festivaliuose nuo Vokietijos iki Pietų Korėjos.

Established by the Gaida festival in 2002, the **Gaida Ensemble** is a large symphonietta-type ensemble of contemporary music that has already proved its ability to perform different kinds of new music with exceptional quality. Being the first ensemble of this sort in Lithuania, the Gaida Ensemble filled a gap in the panorama of the Lithuanian modern music. The ensemble produces enthusiastic and precise interpretations of sophisticated opuses by Lithuanian and foreign composers as well as inspires new creative ideas.

Best Lithuanian instrumentalists play in the ensemble, all the musicians being true virtuosos of their respective instruments. Different conductors with outstanding experience in new music have performed with the Gaida Ensemble, including Jussi Jaatinen, Georges-Ellie Octors, Daniel Gazon, Anssi Karttunen, Dominique My, Olari Elts, and Lithuanian conductors Robertas Šervenikas, Modestas Pitrenas, Mindaugas Piečaitis, and Vykintas Baltakas. The ensemble's repertoire includes works by leading Lithuanian composers and internationally renowned names, such as John Adams, György Ligeti, Kaija Saariaho, Luciano Berio, Luca Francesconi, Gerard Grisey, and others. The Gaida Ensemble has performed in a number of festivals of contemporary music, geographically ranging from Germany to South Korea.

Marius Baranauskas (g. 1978) – jauniausios kompozitorių kartos atstovas, kurio muzika per pastaruosius kelis metus sulaukė nemažo susidomėjimo, ypač 2004 metais už simfoninę kompoziciją „Kalbėjimas“ laimėjus 3-iąją premiją Toru Takemitsu kompozicijos konkurse Japonijoje. Pastaruoju metu kompozitorius ypač domisi tembru, siekdamas šį muzikinės kalbos parametą savo kūrinuose iškelti į pirmą planą. Pradėjęs nuo literatūros, dabar Marius Baranauskas mėgina sieti abi sferas, vers-

damas žodžius į muzikinius garsus ir tembrus. Individualią muzikinę kalbą dar tik pradedančio formuoti kompozitoriaus kūriniai pasižymi užbaigta forma, tiksliu muzikinio laiko tėkmės pojūčiu, turtinga koloristika, muzikinių procesų tikslingumu bei subtiliomis nuorodomis į anapus muzikos atsiveriančias transcendentines prasmes.

2003 m. Marius Baranauskas laimėjo prizą už geriausią elektroakustinį kūrinį, 2006 m. – prizą už geriausią orkestrinį kūrinį („Išlydyta mintis“ simfoniniam orkestrui) Lietuvos kompozitorių sąjungos rengiamame geriausių metų kūrinų konkurse. 2007 m. Marius Baranauskas apdovanotas „Auksiniu scenos kryžiumi“ kaip geriausias metų teatro kompozitorius.

[Muzikos informacijos ir leidybos centras](#)

„Giesmė erdvei“ (2005) aštuoniems instrumentams

Šis kūrinys – tai besikeičianti monodija. Ji giedama ne žmogaus balso, o aštuonių instrumentų ansamblio, demonstruojančio jos skirtingus atspalvius ir formas. Į kiekvieną garsą žvelgiama tarsi per padidinamąjį stiklą, atveriant naujas mikropasaulio, spektrų ir pulsacijų erdves.

Tai giesmė, kuri kreipiasi į begalinius garso erdvės horizontus, juos atranda ir juose pranyksta. Įsikūnijęs skirtinguose tembruose jos balsas nuolata kinta, skleidžiasi, išsiplėčia ir traukiasi, priartėja ir nutolsta...

Ji visada yra erdvė, išsiskleidusi pačioje erdvėje...

[Marius Baranauskas](#)

Marius Baranauskas (b.1978), a representative of the youngest generation of Lithuanian composers, has gained increased recognition in the past several years, especially after he was awarded 3rd Prize at the Toru Takemitsu Composition Award in Japan for the symphonic composition “Talking”. In his music the composer is particularly concerned with timbre as one of the primary elements of his musical language, searching also for ways to extend the limits of imagination by ‘translating’ words into musical sounds and timbres. While Marius Baranauskas is still shaping his musical idiom, his works already stand out for refined formal solutions, perfect musical timing and resourceful use of orchestral colours, a strong sense of purport in development of musical processes and subtle references to the experiential universe lying beyond the music itself.

In 2003 Marius Baranauskas was awarded the prize for the best electro-acoustic composition at the composers’ competition organized by the Lithuanian Composers’ Union, in 2006 – the prize for the best orchestral work (“The Molten Thought” for symphony orchestra) at the same competition. In 2007 Baranauskas was awarded the Gold Stage Cross, as the best theatre composer in Lithuania.

[Lithuanian Music Information and Publishing Centre](#)

Song for Space (2005) for eight instruments

This composition is an unfolding monody. Sung by an ensemble of eight instruments rather than a human voice, it manifests itself in a variety of shades and forms. Each sound is viewed as if through a magnifying glass, revealing new realms of the microworld, spectres and pulsations.

It is a song addressed to the endless horizons of sonic space, discovering them and disappearing in them. Embodied in different timbres, its voice always changes, unfolds, expands and shrinks, approaches and recedes...

It remains a space that has unfolded into space itself...

Marius Baranauskas

Kompozitorius ir pedagogas **Krešimiras Seletkovičius**

(g. 1974) 2001 m. baigė Zagrebo muzikos akademiją, kur kompoziciją studijavo Davorino Kempfo klasėje. Nuo 2003 m. jis yra Zagrebo muzikos akademijos kompozicijos ir muzikos teorijos katedros docentas. Seletkovičius dalyvavo meistriškumo kursuose Austrijoje, Lenkijoje, Vokietijoje ir Vengrijoje. Dar studijų metu jis laimėjo Zagrebo universiteto rektorius apdovanojimą (už „Portreti“ altiniam saksofonui) ir Kroatijos kompozitorių sąjungos prizą (už „Dance macabre“ 14 varinių pučiamųjų). 2004 m. jis pelnė Stjepano Šuleko apdovanojimą už kompoziciją „Animo“ orkestrui.

Krešimiro Seletkovičiaus kūriniai buvo pristatyti festivaliuose Kroatijoje (Zagrebo muzikos bienalėje, Tarptautinėje muzikos tribūnoje Opatija/Pula, Kroatijos muzikos dienose, Osor muzikos vakaruose), Italijoje ir Austrijoje.

„NO Music“ (2009) kameriniam ansambliui

Kroatijos kompozitorius Krešimiras Seletkovičius apie savo kūrinį nesako nieko: „NO Music – no comment“ (Nėra muzikos, nebus ir komentarų). Šio energija ir entuziastingais ritmais trykštančio, humoristiško, tačiau tuo pačiu ir paslaptingo kūrinio premjera įvyko šiais metais Zagrebo muzikos bienalėje, kompoziciją atliko „Gaidos“ ansamblis.

Krešimir Seletković (b. 1974), composer and a pedagogue, graduated in 2001 from the Zagreb Academy of Music, where he studied composition with Davorin Kempf. Since 2003 he works as an associate professor in the Academy's composition and music theory department. He followed mastery courses in Austria, Poland, Germany and Hungary. During his studies, Krešimir won the Rector's award (for his composition *Portreti*, for alto saxophone) at his University in Zagreb, and was awarded a prize by the Croatian Composers' Society for *Dance macabre*, for 14 brass instruments. In 2004 he received the Stjepan Šulek award for his composition *Animo*, for orchestra.

Seletković' compositions have been presented in festivals in Croatia (Music Biennale Zagreb, International Music Tribune Opatija/Pula, Croatian Music Days and Osor Music Evenings), Italy and Austria.

NO Music (2009) for chamber ensemble

Croatian composer Krešimir Seletković has nothing to say about his piece: „NO Music – no comment“.

This vigorous and rhythmically enthusiastic yet obscure and humorous work was premiered at The Music Biennale Zagreb by the Gaida Ensemble.

Griežtai apskaičiuota kompozitorės **Nomedos Valančiūtės** (g. 1961) muzika vis dėlto nėra technologinės prigimties. Jos kompozicijos remiasi tam tikrais sunkiai paaiškinamais kūrybiniais impulsais, kurie vėliau bręsta per metodišką darbą su garso medžiaga, kol įgauna tikslią, nugalintą formą. Valančiūtės minimalistinė kalba tam tikru atžvilgiu yra artima viduramžių izoritminėms technikoms bei XX amžiaus repetityvinės muzikos principams. Įdėsmenis žvilgsnis į kompozitorės kūrinis ir jų

idėjines paskatas suteikia galimybę stebėti tam tikrų vidinių priešpriešų pusiausvyrą: atvirą emociją ir jos nuslopinimą bekompromisiškai griežtomis struktūromis; kirstolinį skaidrumą ir sąmoningą „grožio“ vengimą (naudojant disonansus, specialiai „išderintą“ preparuoto fortepijono garsą); „grynosios muzikos“ adeptės pozą ir kartu įvairiamatį jos muzikos vaizdingumą, jos savotišką teatrinę ekspresiją bei tam tikrą „saldžiakartį“ šios kompozitorės muzikos aromatą.

Nomeda Valančiūtė yra trijų S.Šimkaus premijų už chorinius kūrinius laureatė, trijų Lietuvos muzikos fondo Kamerinių kūrinių konkursų laureatė. Jos kūriniai atlikti įvairiuose festivaliuose Vokietijoje, Italijoje, Švedijoje, Šveicarijoje, Danijoje, Ispanijoje, Japonijoje, Lenkijoje, Olandijoje, Suomijoje, Rusijoje, Latvijoje, Lietuvoje.

[Muzikos informacijos ir leidybos centras](#)

„Bundančio miesto piliečiai“ (2009) kameriniam ansambliui

Kartais jaunystėje, grįždama po bemiegės nakties, sutikdavau juos, bundančio miesto piliečius, tokius kryptingus, artimus ir svetimus, judančius priešinga linkme... Ir pagaudavo keistas artumo ir nepažinumo jausmas, nemiegoti pajautimai ir nušvitimai.

[Nomeda Valančiūtė](#)

The strictly calculated music of **Nomeda Valančiūtė** (b. 1961) is, however, not technological by nature - her compositions are all based on a not easily defined intuitive impulse, which is later matured through methodical work with sound material, and then given a precisely polished form. Valančiūtė's minimalist idiom is connected as much with ancient isorhythmic techniques (rotating patterns of melodies and rhythms which differ in length), as it is with the principles of 20th-century repetitive music. A closer look at the composer's works and their conceptual stimuli reveals interesting internal opposites: frank emotion - and its 'suppression' via uncompromisingly austere structures; a crystal clarity throughout - and the conscious avoidance of 'beauty' (utilization of sharply 'upsetting' dissonance, and frequent application of the 'out of tune' sound of a prepared piano, etc); the stance of a 'pure music' adept - and the multidimensional picturesqueness of this music, its oddly 'theatrical' manner of speaking, and a certain 'bittersweet' gla-

mour which applies only to this composer.

Nomeda Valančiūtė is a winner of three S. Šimkus prizes for choral works, a prize-winner of the competition of composers arranged by the Lithuanian Music Fund (1996, 1998, 2001). Her works were performed at the festivals in Germany, Italy, Sweden, Switzerland, Denmark, Spain, Japan, Poland, The Netherlands, Finland, Russia, Latvia, and Lithuania.

Lithuanian Music Information and Publishing Centre

Citizens of a Waking City (2009) for chamber ensemble

Sometimes, in my young days, returning after a sleepless night I used to meet them, the citizens of a waking city, so purposeful, close and strange, moving in opposite direction...and I would be taken by a strange feeling of closeness and the unknown, wakeful sensations and enlightenment.

Nomeda Valančiūtė

Steve'ą Reichą (g. 1936) pastaruoju metu Amerikos spauda yra vadynusi „geriausiu gyvu Amerikos kompozitoriumi“, „originaliausiu šių laikų muzikos mąstytoju“ ir „vienu iškiliausių pastarojo amžiaus kompozitorių“. Reichas yra atstovas pirmosios kompozitorių minimalistų kartos, kuriai taip pat priklauso Phillipas Glassas, Terry'is Riley'is ir La Monte Youngas. Reicho muzika išsiskiria stipriu nuolatinu ritminiu pulsu ir griežtai diatoninėmis harmonijomis. Jo kūrybos šaknys giliai įsišaknijusios „amerikietiškos“ muzikos dirvoje: ritminis pulsavimas ir trumpos pasikartojančios melodinės figūros dažnai lyginamos su rokenrolo ir bibopo stilistika. Tačiau nuo pat ankstyvųjų kūrinių magnetofono juostai S.Reicho muzikiniame akirytyje ir akademinės Vakarų muzikos reiškiniai bei nevakarietiškos muzikos struktūros, harmonijos bei ritmai. Vieni sėkmingiausių pastarojo meto S.Reicho kūrinių – „City Life“, videoopera „Three Tales“ ir „Dvigubas sektetas“, už kurį kompozitoriui 2009 m. buvo skirta Pulicerio premija.

„City Life“ (1995) kameriniam ansambliui

„City Life“ muzikinės medžiagos dalimi tapo ne tik kalbos, bet ir mašinų signalų, durų trenksmų, lėktuvų stabdžių, metro skambučių, poliakalių, mašinų signalizacijų, širdies plakimo, laivų sirenų, plūdurių bei gaisrinių ir policijos sirenų semplai. Skirtingai nuo mano ankstesniųjų „Different Trains“ (1988) ir „The Cave“ (1993), šiame kūrinyje įrašytus garsus gyvai atlieka du klavišiniai sempleriai. Čia nenaudojama fonograma, todėl vėl sugrįžtama prie įprastinio tempo lankstumo – vieno išskirtiniausių gyvo atlikimo bruožų. Taip pat tai praplečia preparuoto fortepijono idėją, nes klavišiniai sempleriai yra pripildyti garsų, kurių daugelį Niujorke įrašiau aš pats.

Steve'as Reichas

Steve Reich (b. 1936) has recently been named “America’s greatest living composer”, “the most original musical thinker of our time” and “...among the great composers of the century” by the American press. He is typically grouped together with other minimalist composers of the first generation, such as Phillip Glass, Terry Riley and La Monte Young. His music is characterized by a strong, steady pulse and strictly diatonic harmonies. The music is deeply “American” in its roots, pulsating

and incrusting with short, repeating melodic figures reminiscent of rock'n'roll and be-bop. However, from his early pieces for tape recorder, Reich's path has also embraced certain aspects of Western Classical music, as well as structures, harmonies, and rhythms of non-Western music. The Pulitzer Prize winning *Double Sextet*, *City Life*, and *The Three Tales*, a video-opera, are among the most successful recent works of the composer.

City Life (1995) for chamber ensemble

In *City Life*, not only samples of speech but also car horns, door slams, air brakes, subway chimes, pile drivers, car alarms, heartbeats, boat horns, buoys, and fire and police sirens are part of the fabric of the piece. In contrast to my earlier *Different Trains* (1988) and *The Cave* (1993), the prerecorded sounds here are played live in performance on two sampling keyboards. There is no tape used, and this brings back the usual small flexibility of tempo that is a hallmark of live performance. It also extends the idea of prepared piano since the sampling keyboards are "loaded" with sounds, many recorded by myself in New York City.

Steve Reich

Spalio 26 d., **pirmadienis**, 19.00, Nacionālā dailē galerija
26 October, **Monday**, 7 pm, National Gallery of Art

LATVIJOS RADIO CHORAS / LATVIAN RADIO CHOIR

Sigvards Kļava – diriģents / conductor

RAMŪNAS MOTIEKAITIS

Rugsējo simfonija / Symphonie de Septembre
(festivalio GAIDA uzsākymas / commission of the festival)

GYÖRGY LIGETI

Lux Aeterna

MĀRTIŅŠ VIĻUMS

The Fate of King Lear's Children

SANTA RATNIECE

ču-dāl

LUCA FRANCESCONI

Let me bleed

Latvijas radijo choras yra profesionalus kamerinis choras, įkurtas 1942 m. Nuo 1992 m. chorui vadovauja Sigvardas Kļava ir Kaspars Putniņšas. Choro repertuaras apima labai ilgą laikotarpį – nuo Renesanso iki nūdienos. Kolektyvas noriai imasi įvairių kūrybinių eksperimentų ir dalyvauja įvairiuose muzikos projektuose – nuo šiuolaikinių dramos veikalų pastatymo iki multimedijos programų. Keli Latvijos kompozitoriai yra parašę kūrinių specialiai šiam chorui. Savo ruožtu, choras buvo vienas iš kasmetinio konkurso Latvijos jauniems kompozitoriams iniciatorių. Nuo 2004 metų Latvijos radijo choras už kūrybinę veiklą net penkis kartus pelnė Latvijos muzikos Didįjį prizą.

The Latvian Radio Choir is a professional chamber choir founded in 1942. The choir has been led by Sigvardas Kļava and Kaspars Putniņš since 1992. Its repertoire encompasses a vast period of time, from the Renaissance to the present day. The choir is open to creative experiments and often participates in dramatic performances of contemporary music and multimedia projects. Several Latvian composers dedicated their works to the choir which, in turn, was one of the founders of the new annual competition for the country's young composers. The Latvian Radio Choir has been awarded five Grand Prix of Latvian music for its outstanding creative activities since 1994.

Sigvardas Kļava pradėjo dirbti su Latvijos radijo choru 1987 m., o 1992 m. buvo paskirtas kolektyvo meno vadovu ir vyriausiuoju dirigentu. Kiekvieną sezoną jis parengia apie 20 programų, jas atlieka Latvijoje ir užsienyje, kartu su choru yra įrašęs daugiau kaip 20 kompaktinių plokštelių. Dirigentas dirbo su visais profesionaliais Latvijos choralis ir simfoniniais orkestrais, atlikdamas J.S.Bacho, A.Vivaldi, J.Haydno, W.A.Mozarto, A.Brucknerio, J.Brahmso, Ch.Gounod'o, A.Schnittkės ir daugelio kitų kompozitorių kūrinius, o taip pat – daug šiuolaikinių latvių kompozitorių vokaliinių-instrumentinių opusų. S.Kļava yra Latvijos muzikos akademijos ir Rygos katedros choro mokyklos lektorius, naujosios muzikos festivalio „Arena“ meno tarybos narys. 1999 m. dirigentui buvo suteiktas Latvijos Didysis muzikos apdovanojimas, o 2000 m. jis gavo Latvijos vyriausybės apdovanojimą už nuopelnus kultūrai ir mokslui.

Sigvardas Kļava started working with the Latvian Radio Choir in 1987 and was appointed its chief conductor and artistic director in 1992. Each season he prepares about 20 different programs that are performed in Latvia and abroad. Together with the choir, he has recorded more than 20 CDs. As a conductor, he has worked with all professional choirs and symphonic orchestras in Latvia presenting works by Bach, Vivaldi, Haydn, Mozart, Bruckner, Brahms, Gounod, Schnittke and many other composers, as well as the majority of contemporary Latvian vocal and instrumental music. Kļava is a lecturer at the Latvian Academy of Music and Riga Dom Choir School. He is also a founding member of the artistic council for the *Arena* festival dedicated to new music. In 1999, Sigvardas Kļava was awarded the Grand Prix of Latvian Music, and in 2000 he received the Award for Achievements in Culture and Science from the Latvian Government.

Ramūnas Motiekaitis (g. 1976) Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje studijavo kompoziciją pas prof. Osvaldą Balakauską. 2001-2005 m. Motiekaitis studijavo kompoziciją Norvegijoje, Norges Musikkhøgskole. 2006 m. jis laimėjo prizą už geriausią multimedijinį kūrinį „Mano iliuzijos garsas“ kameriniam ansambliui ir vaizdo projekcijai Lietuvos kompozitorių sąjungos rengiamame geriausių metų kūrinių konkurse. Kompozitorius domisi meno teorija, šiuo metu Tokijo ir Helsinkio universitetuose rašo

disertaciją apie Japonijos ir Vakarų sąveikas filosofijoje ir mene. 2008 m. Japonijos vyriausybė skyrė stipendiją šiai disertacijai pabaigti.

Motiekaičio kūryba užima tarsi rezistencinę poziciją naujosios lietuvių muzikos fone – kategoriškai neigdamas muzikos koncertiškumą, kompozitorius eina muzikinių procesų redukavimo keliu. Jis renkasi intymų kalbėjimą užuominomis, kur svarbiau ne „reikšmės“ generavimas, o tiesiog pats garsas, įsiklausymas į jį. Pasak autoriaus, „tam gali padėti tylą, kaip didžiausią krūvį turinti potencija“. Ji Motiekaičio kūriniuose yra lygiavertė įprastiniams muzikinės raiškos komponentams, o neretai tampa ir dramaturginiu kūrinio centru.

Eglė Grigaliūnaitė

Muzikos informacijos ir leidybos centras

„Rugsėjo simfonija“ (2009) mišriam chorui

Visi komponavimo skausmai ir nelaimės prasidėjo pasirinkus O. Milašiaus poemą „Rugsėjo simfonija“, kurią buvau pastebėjęs anksčiau. Ką gali kompozitorius pridėti prie žodžių, kad suteiktų jiems skambesį, o ne sugadintų? Kaip galima kalbėti muzika apie ilgesio ir resignacijos ekstazę, kurioje dabarties ir praeities horizontai susilieja keistoje įtampoje, bet ne konflikte? Kokiu būdu svarbūs sakiniai, subtilūs pertrūkimai ir sugretinimai galėtų atsiskleisti muzikoje? Po ilgo eksperimentavimo liko tik patys elementariausi dalykai – šnabždesiai, kalbėjimas *sotto voce* ir niuansuotos diatoninės dermės. Senamadiška muzika, „hedonistinei ausiai“ tikriausiai per graži, kad būtų tikra. Tačiau, tikiuosi, kad kažkas keisto švies per šį paviršių, tarsi tomis akimirkomis, kai kasdienybė staiga pasirodo tokia keista ir tolima arba kaip geroje poezijoje, kuri atveria paslėpdama.

Ramūnas Motiekaitis

Ramūnas Motiekaitis (b.1976) studied composition with Prof. Osvaldas Balakauskas at the Lithuanian Academy of Music and Theatre. In 2001-2005 he studied composition at the Norges Musikkhøgskole in Oslo. In 2006 Motiekaitis was awarded the prize for the best multimedia work *The Sound of My Illusion* at the composers' competition organized by the Lithuanian Composers' Union. The composer is interested in art theory, presently he is completing his doctoral thesis on relations between Japan and the West in philosophy and art at the Universities of Tokyo and Helsinki (with support from the Japanese government).

Motiekaitis' works appear to take a resistant position within the context of new Lithuanian music: the composer rejects concert music, and travels the path of reductionism of musical processes. He chooses intimate expression and the language of allusions, wherein the very sound and the hearing are more important than generating any "meaning". According to the composer, "silence, with its potential to carry the greatest weight, can help here". In Motiekaitis' works, silence

is as important as the usual elements of musical expression, and often becomes their dramatic center.

Eglė Grigaliūnaitė
Lithuanian Music Information and Publishing Centre

Symphonie de Septembre (2009) for mixed choir

All pains and disasters of composing started with choice of O. Milosz poem "Symphonie de Septembre", which I have noticed long time ago. What can composer add to these words in order to enhance but not to spoil them? How can we speak in sounds about ecstasy of longing and resignation in which horizons of presence and past interflow in tension but not conflict? How can important sentences, subtle breaks and collations of the text be musically revealed?

After long experimentation I have chosen most elementary things – whisperings, speaking *sotto voce* and nuanced diatonic modes. It resulted in kind of old fashioned music for "hedonistic ear", probably too beautiful and elementary to be true. However, I expect that something strange will shine through this surface, like in situations when everydayness appears so distant and strange or like in good poetry, which exposes while concealing.

Ramūnas Motiekaitis

György Ligeti (žr. psl. 8)

„Lux aeterna“ (1966)

Pasaulinio populiarumo šis 16-os dainininkų ansambliui parašytas kūrinys susilaukė po to, kai nepraėjus nė dvejiems metams po jo sukūrimo jį savo futuristiniam filmui „2001-ųjų kosminė odiseja“ pasirinko režisierius Stanley Kubrickas. Opuse atpažįstama kompozitoriui būdinga muzikinė kalba: klasteriai, dėmesys tembrui, o ne melodijai, harmonijai arba ritmui, o taip pat – mikropolifonija, kurią G.Ligeti apibūdina kaip „kompleksišką atskirų balsų polifoniją, atsiskleidžiančią muzikos tėkmėje, kurioje harmonijos kinta ne staiga, bet persiliedamos viena į kitą, o intervalų kombinacijos palaipsniui tirpsta ir susidarantiame ūke galima išgirsti besiformuojančią naują intervalų kombinaciją“.

György Ligeti (see page 8)

Lux Aeterna (1966)

This composition for 16 solo singers gained the most of its fame as part of a soundtrack in Stanley Kubrick's film 2001: A Space Odyssey. The piece features many of Ligeti's characteristic styles, including cluster chords, a focus on timbre rather than melody, harmony, or rhythm, and micropolyphony, which Ligeti describes as "the complex polyphony of the individual parts, embodied in a harmonic-musical flow in which the harmonies do not change suddenly, but merge into one another; one clearly discer-

nible interval combination is gradually blurred, and from this cloudiness a new combination of intervals takes shape."

Mārtiņš Viļums (g. 1974) kompoziciją studijavo Latvijoje (pas Pēteris Plakidis) ir Lietuvoje (pas Osvaldas Balakauską, Julijū Juzeliūną ir Rimantą Janeliauską). Kurdamas muziką jis, be kita ko, teigia siekiantis suvokti laiko aspektus XX-ojo amžiaus muzikoje. Dar 1996 metais Latvijoje organizuotame kompozitorių konkurse jo styginių kvartetas „Sansara“ laimėjo pirmąją vietą, o vėliau buvo atliktas Prancūzijoje, Japonijoje, Lietuvoje ir Rusijoje. Kūriny „Le temps scintille“ (Laikas žaižaruoja) buvo apdovanotas UNESCO „Tarpautinės kompozitorių tribūnos“ renginių metu Vienoje (2005). Daugelio jo kūrinių premjeros įvyko Lietuvoje, įvairių muzikos festivalių scenose.

„The Fate of the Children of Lir“ (Lyro vaikų likimas) (2007) chorui

Šį kūrinių užsakė Estijos nacionalinis vyrų choras, o publikai „Lyro vaikų likimas“ pirmą kartą buvo pristatytas 2007 metų balandį. Kūrinių pagrindą sudaro dvi polifoniškai naudojamos teksto linijos. Pirmoji – tai sena airių legenda apie Karaliaus Lyro vaikus, kuriuos jų pamotė pavertė gulbėmis ir pasmerkė 900 metų klajoti po jūrą. Antroji linija – senas druidų tekstas apie kūrybos paslaptis, energijos sandarą ir jos išraišką poezijoje. Šis tekstas yra tarsi akompanimentas svarbiausiam pasakojimui, lyg komentaras apie kūrybos procesą.

Mārtiņš Viļums

After having studied composition his native Latvia (with Pēteris Plakidis) and Lithuania (with Osvaldas Balakauskas, Julius Juzeliūnas and Rimantas Janeliauskas), **Mārtiņš Viļums** (b. 1974) puts the understanding of the aspects of time in the 20th century music among the key issues for himself, as a composer. His string quartet *Sansara* won the first prize in the competition for composers in Latvia back in 1996 and was later performed in France, Japan, Lithuania and Russia. His piece *Le temps scintille* (Time is sparkling) was awarded at the UNESCO *International Rostrum of Composers* in Vienna in 2005. Many of his works have received their premieres in music festivals in Lithuania.

The Fate of the Children of Lir (2007) for choir

The Fate of the Children of Lir was commissioned by the Estonian National Male Choir and saw its first performance in April 2007. The composition is based on two polyphonic textual lines, the first of which is the Irish legend about King Lear's children who, turned into swans by their stepmother's magic, roamed the seas for 900 years. The second line is an ancient druid text about the magic of creativity, the structure of energy and its expression in poetry. This text accompanies the core story as a commentary about the process of creation.

Mārtiņš Viļums

Santa Ratniece (g. 1977) muzikologijā ir kompozīcijā studijavo Latvijas muzikas akadēmijā, o taip pat tobulinosi pas angļu kompozitoru Davidu Rowlandu Olandijā. Magistrantē diplomu jai buvo išteiktas Estijos muzikos ir teatro akadēmijā. Publika jos muzikā pirmā kartā išgirdo 2003 metais, kai S.Ratniece Estijos jaunųjų kompozitoru konkurse laimėjo I-ąją premiją už kūrinių „Petunia“ instrumentiniam kvartetui ir perkusijai. Vėliau dar du kompozitorės kūriniai – „Saline“ mišriam chorui ir „Sens nare“ instrumentiniam ansambliui – pelnė tarptautinius apdovanojimus: atitinkamai 2006 ir 2007 metais.

‘ĉu-dāl / „Tylus vanduo“ (2009) mišriam chorui

Šį kūrinių Latvijos radijo chorui nusprendžiau parašyti todėl, kad kiekvieną kartą klausant anksčiau šiam chorui parašyto kūrinio „Saline“ (Druskos ežeras) manęs neapleisdavo keistas jausmas. Mirusioji jūra – žemiausia planetos vieta, kurios vanduo nuolat garuoja, rodos, šaukiasi aido kažkur aukštai kalnuose. Štai kaip mano vaizduotėje nusidriekė įsivaizduojamas takas, jungiantis Ubsu-Nuro ežerą Mongolijoje ir Namtso ežerą Tibete. Ubsu-Nuras, esantis 753 metrų aukštyje virš jūros lygio, yra labai sūrus ir sekus. Iš čia takas veda mus į Tibeto Himalajus prie aukščiausio pasaulyje druskingo ežero Namtso, telkšančio 2470 metrų aukštyje. Jis dar vadinamas Dangiškuoju ežeru. Kūrinio pavadinimas ‘ĉu-dāl (tibetiečių kalba – tylus vanduo) atspindi ežero paslaptinę, neapčiuopiamą ir šventumą.

Santa Ratniece

Santa Ratniece (b. 1977) studied musicology and composition at the Latvian Academy of Music to continue in Enschede, the Netherlands, with the British composer David Rowland. She received her Master's Degree at the Estonian Academy of Music and Theatre. Her music (*Petunia* for instrumental quartet and percussion) was first presented to the audience in 2003 when she won the first prize at the competition for young Estonian composers. Two other of her compositions, *Saline* for mixed choir and *Sens nacre* for instrumental ensemble, received international awards in 2006 and 2007 respectively.

‘ĉu-dāl / Silent Water (2009) for mixed choir

I decided to compose a new piece for the Latvian Radio Choir because a strange feeling of imperfection haunted me every time I listened to my previous piece for the choir, called *Saline* (*The Salt Lake*). The lowest dry spot on the planet, with water evaporating from the salty Dead Sea seemed to call for an echo somewhere high in the mountains. This is how I conceived the idea of an imaginary trail from the Mongolian Lake *Ubsu-Nur* to the Lake *Namtso* in Tibet. *Ubsu-Nur* lies 753 meters above sea level, and is very saline and very shallow. *Namtso*, also called the Heavenly Lake, lies at 2470 meters above sea level, and is the highest salty lake in the world. The Tibetan name of this piece, ‘ĉu-dāl, means “silent water” to reflect singular, intangible and holy quality of the lake.

Santa Ratniece

Italų kompozitorius **Luca Francesconi** (g. 1956) studijavo kompoziciją pas Azio Corghi Milano konservatorijoje, vėliau tobulinosi Karlheinz Stockhauzeno vadovaujamoose kompozicijos kursuose Romoje bei Luciano Berio kursuose Tanglewode. 1990 m. jis įsteigė „Agon Acustica Informatica Musica“ – naujų muzikos technologijų tyrimų centrą, įsikūrusį Milane, kuriam vadovavo iki 2006 m. Kompozitorius yra pelnęs ne vieną prizą ir tarptautinį apdovanojimą. Tarp jų – „Kranichsteiner Musikpreis“

(Darmštatas, 1990), „Förderpreis der Ernst-von-Siemens-Musikstiftung“ (Miunchenas, 1994) bei „Prix Italia“ už radijo-operą „Ballata del rovescio del mondo“ (1994). Luca Francesconi yra parašęs virš septyniasdešimt opusų skirtingoms atlikėjų sudėtims: nuo kūrinių solistams, ansambliams, orkestrams iki multimedijinių operų. Daugelį jų užsakė tokios institucijos kaip RAI korporacija, elektroninės muzikos studija STEIM, IRCAM institutas ir kitos. Francesconi kūrinius atlieka tokie atlikėjai kaip La Scala filharmonijos orkestras, diriguojamas Riccardo Muti, Los Andželo filharmonijos orkestras, San Francisko simfoninis orkestras, Arditti kvartetą, Ensemble Intercontemporain, Stasbūro mušamieji ir kiti.

Kompozitorius nuolat rengia meistrėškumo kursus, yra Malmės muzikos akademijos (Švedija) profesorius, Kompozicijos katedros vedėjas. Taip pat jis yra Venecijos muzikos bienalės meno vadovas.

„Let Me Bleed“ (2001) mišriam chorui

Tai requiem, skirtas 2001 m. Genujoje taikioje demonstracijoje policijos nušautam studentui Carlo Giuliani. Šioje nenutrūkstančioje meditacijoje italų poeto Attilio Bertolucci (1911–2000) žodžiais skausmingos vokalinės linijos primena Renesanso madrigalą.

„Leisk man gyventi, leisk man mirti, *lasciate mi morire*. Šie „patetiški“ žodžiai dažnai skamba XIII–XVII a. vokalinėje muzikoje. Šį pojūtį arba afektą visuomet sieju su gniuždančiu trapumu žmogaus, atsidūrusio akistatoje su erdvės ir laiko begalybe. Tai – „dalelės“ neadekvatumo ir „visatiško“ esaties žlugimo pojūtis. Akistatoje su didžiule kančia vieniša būtybė pasiduoda ir beveik geidulingai leidžiasi skandinama beveidžio laiko tėkmėje. „Leisk man kraujuoti“, pagalvojau, ir sena „Rolling Stones“ daina iškilo iš apdulkėjusio mano atminties užkampio. „Leisk man kraujuoti“, atsakiau, galvodamas apie C. Monteverdį“.

Luca Francesconi

Italian composer **Luca Francesconi** (b. 1956) studied composition with Azio Corghi at the Milan Conservatory; attended Karlheinz Stockhausen's composition courses in Rome and Luciano Berio's at Tanglewood. In 1990 he founded Agon Acustica Informatica Musica, a center for production and musical research with new technologies based in Milan, which he led until 2006.

Among the many prizes and international awards he has received are the Kranichsteiner Musikpreis (Darmstadt 1990), the Förderpreis der Ernst-von-Siemens-Musikstiftung (Munich 1994) and the Prix Italia for radio-opera *Ballata del rovescio del mondo* (1994).

Luca Francesconi has written over seventy works for very different forces (ranging

from soloist, large orchestra and opera to multimedia), most of these commissioned by leading institutions, such as RAI Corporation, STEIM, IRCAM and others. His works are part of the repertoire of many prominent performers, among them La Scala Philharmonic Orchestra conducted by Riccardo Muti, Los Angeles Philharmonic, San Francisco Symphony, Arditti Quartet, Ensemble Intercontemporain, Les Percussions de Strasbourg.

Luca Francesconi is professor and head of the Department of Composition at the Malmö Academy of Music in Sweden. He is also the Artistic Director of Venice Music Biennale.

Let Me Bleed (2001) for mixed choir

Let me bleed is an unaccompanied choral requiem for a student, Carlo Giuliani, shot by police at a peaceful demonstration in Genoa in 2001. It's a sustained meditation on a poem by an Italian poet Attilio Bertolucci (1911–2000), with anguished vocal lines that have the wracked intensity of a madrigal.

"Let me dwell, let me die, lasciate mi morire. The "pathetic" of abandoning oneself runs through vocal music for centuries, at least from the 13th to the 17th. I've always associated this feeling, or affect, to the profound and displacing perception of fragility of the individual being confronted with the totality of space and time. It is the sense of inadequacy of the "particolare"; the fall of presence, towards the "universale". In front of a big suffering the single identity surrenders and almost voluptuously lets itself sink in the faceless flow of time. Let it bleed, I thought, and an old Rolling Stone song came up from a dusty corner of my brain. Let me bleed, I replied, thinking of Monteverdi".

Luca Francesconi

Spalio 27 d., antradienis, 19.00, Nacionalinė dailės galerija
27 October, Tuesday, 7 pm, National Gallery of Art

AN INDEX OF METALS / METALŲ INDEKSAS

Videopera sopranui, ansamblui, multimedia projekcijai ir elektronikai /
Video-opera for soprano soloist, ensemble, multimedia projection and electronics

FAUSTO ROMITELLI & PAOLO PACHINI – sumanymas / conception

FAUSTO ROMITELLI – muzika / music

KENKA LEKOVICH – žodžiai / text

PAOLO PACCHINI & LÉONARDO ROMOLI – video

STEFANO BONETTI & PAOLO PACHINI – kompiuterinis muzikos programavimas /
musical informatics production

ICTUS ansamblis / ensemble:

Michael Schmid (fleita / flute)

Piet Van Bockstal (obojus / oboe)

Dirk Descheemaeker (klarnetas / clarinet)

Philippe Ranallo (trimitas / trumpet)

Toon Van Ulsen (trombonas / trombone)

Matthias Koole (gitarą / guitar)

Jean-Luc Plouvier (klavišiniai / keyboard)

Igor Semenoff (smuikas / violin)

Jeroen Robbrecht (altas / viola)

Geert Debievre (violončelė / cello)

Géry Cambier (kontrabosas / double bass)

Eric Verberdt (techninis direktorius / technical director)

Alexandre Fostier (garso režisierius / sound engineer)

Gerrit Nulens (kompiuterinis programavimas ir elektronika / informatics and electronics)

John Sinnaeve (video inžinierius / video engineer)

Tom Bruwier (apšvietimas / light)

Lukas Pairen (prodiuseris / general manager)

Donatienne Michel-Dansac – sopranas / soprano

Georges-Elie Octors – dirigentas / conductor

Video opera „**An Index of Metals**“ (2003)

Savo kūrinių išėities tašku laikau nuostatą, kad garsas – tai medžiaga, kurią galima formuoti. Grūdėtumas, gilumas, akytumas, tankis, ryškumas ir elastingumas yra svarbiausios garso skulptūrų ypatybės. Jos formuojamos įgarsinimo bei elektro-akustinėmis ir tradicinio komponavimo priemonėmis. Jaučiuosi turįs tęsti garso formavimo eksperimentus iki suvokimo ribų, projektuodamas garą tarsi šviesą tol, kol pasieksiu ribinę haliucinaciją, kai garsas tampa matomas.

„An Index of Metals“ tikslas – pasaulietinę operą paversti visapusišku suvokimu, įmetant stebėtoją į iki baltumo įkaitintą materiją – švytinčią ir skambančią, srūvančių garsų, formų ir spalvų magmą, kurioje jis būtų vedamas ne naratyvo, o hipnozės, užvaldymo ir traso. Priešingai nei dauguma šiuolaikinės muzikos, veikiančios mūsų analitinius sugebėjimus, „Index of Metals“ siekia užvaldyti kūną, jo pernelyg atvirai eksponuojamus jausmus ir malonumo siekį. Kūrinio mintis yra suvokimo ir ribų išnykimo sintezė – beribis kūnas ritualinių garso mišrių krosnyje.

„An Index of Metals“ nėra dar vienas bandymas panaudojant vizualinį parametą sukurti naują operos žanrą, tai ir ne grynai multimedia forma, kai kiekvienas menininkas prisideda kuriant bendrą naratyvą. Turbūt tai – visiškai nauja idėja, kurioje garsas ir šviesa tampa bendro proceso dalyviais, taip kaip muzika ir video, kur tembrai ir vaizdai naudojami kaip vieno kontinumo elementai, veikiami tų pačių kompiuterio transformacijų.

Muzika sopranui ir vienuolikai įgarsintų instrumentų kontrapunkto su spalviniais Paolo Pachini ir Leonardo Romoli video trukdžiais įgauna nešvarų tembrą. Trys autonomiški filmai rodomi ant trijų ekranų užima visą vizualinę erdvę, o garsas projektuojamas kaip šviesos lopai. Muzikai ir vaizdai naudojamos tos pačios fizinės charakteristikos – irizacija, korozija, plastinė deformacija, laužymas, įkaitinimas iki baltumo ir metalo paviršių soliarizacija, atskleidžiančios jų vidinę agresiją ir net žudikiškas tendencijas.

„An Index of Metals“ – tai agresyvus, abstraktus naratyvas be jokių operinių išmonių, tai krikštas, šviesos ir garso transas.

Fausto Romitelli

Video-opera **An Index of Metals** (2003)

The starting point of my compositions is the idea that sound is a matter that can be worked. The grain, thickness, porosity, density, brilliance and elasticity are the main qualities of these sound sculptures resulting from amplification and electro acoustic treatment as well as simple instrumental writing. I find myself compelled to follow the experiments of sound-work through to the limits of perception by projecting sound as though it were light, reaching the extreme hallucination whereby sound is seen.

The aim of *An Index of Metals* is to turn the secular form of opera into an experience of total perception, plunging the spectator into an incandescent matter that is both luminous and sonorous, a magma of flowing sounds, shapes and colours, with no narrative but that of hypnosis, possession and trance. Rather than calling on our analytical ability, like most contemporary music, *An Index of Metals* aims to take possession of the body with its over exposition of senses and pleasure. The idea of the piece is that of the fusion of perception, the absence of landmarks, the henceforth limitless body in the furnace of a ritual mass of sound.

An Index of Metals is thus not simply another attempt to the new operatic genre by adding a visual element to the production, nor is it a strictly multi-media approach in which each artist contributes to a common narrative. It is, rather, a completely new concept in which sound and light become part of a single through process, like music and video, where timbre and images are used as elements of a single continuum subjected to the same computer transformations.

The music for soprano and eleven amplified instruments develops an impure timbre through counterpoint with the colourful interference in the video by Paolo Pachini and Leonardo Romoli. Three autonomous films, projected on three screens, take up all the visual space, while the sound is projected as patches of light. Both music and image use the same physical characteristics, including the irisation, corrosion, plastic deformation, rupture, incandescence and solarisation of metallic surfaces, thus revealing their inner violence and even murderous tendencies.

An Index of Metals presents a violent, abstract narrative, denuded of all operatic artifice, providing an initiation rite of immersion and a trance of light and sound.

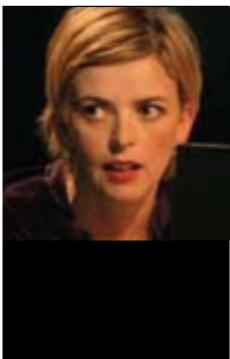
Fausto Romitelli

Šiuolaikinės muzikos ansamblis „Ictus“ susibūrė Briuselyje choreografo Wimo Vandekeybuso iniciatyva kaip šokių trupės partneris. Kolektyvą sudaro kviestiniai muzikantai, daugiausia atliekantys šiuolaikinę elektroninę muziką. Koncertų metu „Ictus“ nariai bendrauja su publika komentuodami savo atliekamus kūrinius, nes laikosi nuomonės, jog šiuolaikinę muziką galima nusakyti žodžiais. Nuo 2004 m. ansamblis reziduoja ir Lilio operos teatre Prancūzijoje. Be koncertinės veiklos, „Ictus“ funk-

cionuoja ir kaip savotiška kūrybos laboratorija atlikėjams bei kompozitoriams. Ansamblis yra išleidęs apie 15 kompaktinių plokštelių, koncertavo daugelyje didžiųjų koncertų salių ir prestižinių festivalių.

Ictus is a contemporary music ensemble established in Brussels by a choreographer Wim Vandekeybus as a partner of a dance company. Ictus is a team of co-opted musicians who mostly perform modern electronic music. Through concerts with commentary, Ictus speaks to the audience: yes, contemporary music can be spoken. Since 2004, the ensemble has also been in residence at the Lille Opera House in France. Apart from its concert activity, Ictus has created an educational platform for performers, in the form of workshops, and for composers, in the form of fellowships. Ictus has recorded 15 compact discs and has performed in most of the great halls and the best festivals throughout Europe.

Sopranas **Donatienne Michel-Dansac** dažnai kviečiama bendradarbiauti su įvairiais ansambliais bei orkestrais: SIC, „Itinéraire“, „Sillages“, „Ictus“, „Court-circuit“, Helsinkio Tapiolos orkestru, „London Sinfonietta“, Prancūzijos nacionaliniu orkestru, Prancūzijos radijo filharmonijos orkestru. Nuo 1993 m. atlikėja bendradarbiauja su Europos muzikos ir akustikos tyrimų institutu IRCAM, atlikti savo kūrinių premjeras ją yra kvietęs ne vienas šiuolaikinis Europos kompozitorius: Philippe Manoury, Pascal Dusapin,

Luca Francesconi, Fausto Romitelli, Mauro Lanza, Georges Aperghis, Philippe Leroux ir kt. Be to, solistė atlieka prancūzų, italų ir vokiečių Baroko muziką bei Klasicizmo ir Romantizmo epochų kūrinius.

Donatienne Michel-Dansac, soprano, is regularly invited by many groups such as the ensembles SIC, Itinéraire, Sillages, Ictus, Court-circuit, the Tapiola Orchestra of Helsinki, the London Sinfonietta, the Orchestre National de France, the Orchestre Philharmonique de Radio-France. A close collaboration with IRCAM since 1993 has enabled her to give first performances of many new works by Philippe Manoury, Pascal Dusapin, Luca Francesconi, Fausto Romitelli, Mauro Lanza, Georges Aperghis, Philippe Leroux, etc. She also performs French, Italian and German baroque music, with Les Arts Florissants in particular, as well as the romantic and classical repertoires.

Perkusininkas ir dirigentas **Georges-Elie Octors** (g. 1947) studijavo Briuselio Karališkojoje akademijoje. Kaip solistas koncertavo su Belgijos nacionaliniu orkestru, nuo 1970 grojo ansamblyje „Musique Nouvelle“ (Liežas), 1976-1991 m. buvo šio ansamblio dirigentas. Jis yra dirigavęs įvairiems simfoniniams, kameriniams orkestrams bei šiuolaikinės muzikos ansambliams Belgijoje ir kitose šalyse.

George-Elie Octors yra dirigavęs tokių kompozitorių kaip K.Saariaho, G.Aperghis, J.Harvey, M.Jarell, F.Romitelli, L.Francesconi, C.Wood, H.Pousseur, P.Boesmans, T.Hosokawa ir T.De Mey kūrinius. Jis buvo kviečiamas į žymius tarptautinius šiuolaikinės muzikos festivalius, yra dalyvavęs įrašinėjant daugybę kompaktinių plokštelių. Nuo 1996 m. jis yra „Ictus“ ansamblio dirigentas.

Percussionist and conductor **Georges-Elie Octors** (b. 1947) studied at the Royal Academy of Brussels. He performed as a soloist in the National Orchestra of Belgium, was a member of ensemble Musique Nouvelle (Liège) from 1970 on and also was the conductor of this ensemble from 1976 until 1991. He also conducted a lot of symphonic orchestras, Chamber orchestra and contemporary music ensembles in Belgium and abroad.

Georges-Elie Octors conducted a lot of world creations such as K.Saariaho, G.Aperghis, J.Harvey, M.Jarrell, F.Romitelli, L.Francesconi, C.Wood, H.Pousseur, P.Boesmans, T.Hosokawa and T.De Mey.

He's been invited by the important international festivals of contemporary music and had the musical responsibility for a lot of recordings. Since 1996 he is the conductor of the Ictus Ensemble.

Fausto Romitelli (1963–2004) buvo vienas perspektyviausių jaunos kartos italų kompozitorių. Baigė kompozicijos studijas G.Verdi konservatorijoje Milane, tobulinosi Sienos Accademia Chigiana ir Milano Scuola Civica. 1991 m. atvyko į Paryžių studijuoti naujas technologijas Europos muzikos ir akustikos tyrimų institute IRCAM. 1993 m. ir 1995 m. šioje institucijoje dirbo kaip kompozitorius ir tyrinėtojas.

Jo kūriniai pelnė prizus įvairiuose tarptautiniuose konkursuose Amsterdame, Frankfurte, Grace, Milane, Stokholme ir Sienoje. Jo muziką didžiuosiuose tarptautiniuose festivaliuose atliko įvairūs ansambliai ir orkestrai

tarp jų L'Itineraire, Ictus, L'Ensemble intercontemporain, Asko Ensemble, Les Percussions de Strasbourg, Musique Nouvelles ir kiti.

Paskutiniu savo kūriniumi „An Index of Metals“, atliktu keli mėnesiai iki kompozitoriaus mirties, Fausto Romitelli skleidžia materijos tyrinėjimo idėją bei pristato kūrybą kaip „vizionistinį užsiėmimą“, prilygstantį dvasiniam jo testamentui.

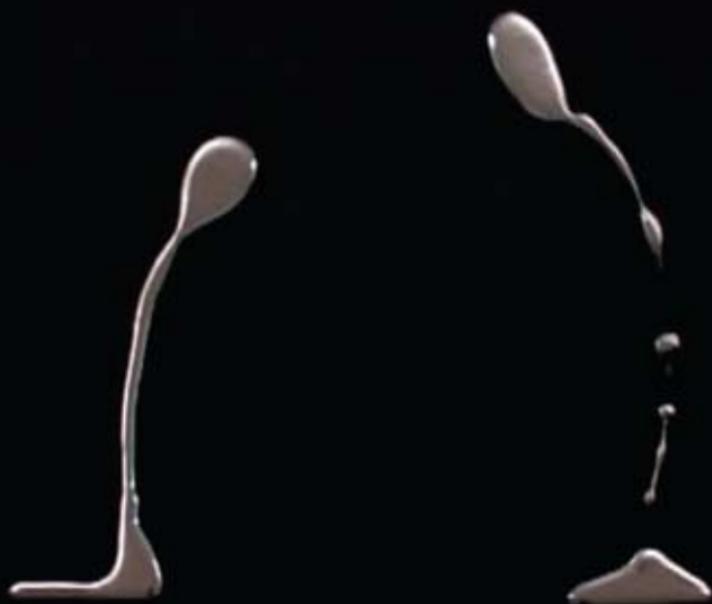
Fausto Romitelli (1963-2004) was one of the most promising of the young generation of Italian composers. Graduated in composition at the Conservatorio “G. Verdi” of Milan and attended specialization courses at the Accademia Chigiana of Siena and the Scuola Civica of Milan. In 1991 he moved to Paris to study the new technologies at the Cursus d'Informatique Musicale of IRCAM, an institution with which he collaborated in 1993 and 1995 as composer and researcher.

His works have been awarded prizes at various international competitions in Amsterdam, Frankfurt, Graz, Milan, Stockholm and Siena. His music has been performed at the leading international festivals by various ensembles and orchestras, including: L'Itineraire, Ictus, L'Ensemble intercontemporain, Asko Ensemble, Les Percussions de Strasbourg, Musique Nouvelles, etc.

Fausto Romitelli's ultimate work “An Index of Metals”, performed a few months before his death, has on account of its so clearly expressing his desire to promote the idea of an exploration of matter and of a composition as a “visionary practice”, the value of a spiritual testament.

Baigęs fortepijono studijas ir įgijęs kompozicijos diplomą Santa Cecilia konservatorijoje Romoje, **Paolo Pachini** (g. 1964) tęsė kompozicijos studijas pas Salvatore Sciarrino ir įgijo elektroninės muzikos magistro laipsnį Centro Tempo Reale Florencijoje. Paskutiniame praeito amžiaus dešimtmetyje pradėjo dalyvauti kolektyviniuose multimedia projektuose: „Symphonie Diagonale“ (trečio dešimtmečio avangardinių vokiečių trumpametražių filmų naujas muzikinis apipavidalinimas), „Paesaggi“, „Visioni“, „Per Voce Preparata“. Nuo 2000 m. jis kuria video meną – vienas arba bendradarbiauja su video menininkais Marcos Jorge ar Leonardo Romoli. Paolo Pachini dėsto elektro-akustiką, taikomąją kompoziciją Giuseppe Tartini konservatorijoje Trieste.

Paolo Pachini (b. 1964) After studying the piano and receiving a composition diploma at the Santa Cecilia Conservatory in Rome, he took advanced composition lessons with Salvatore Sciarrino, obtaining a masters degree in electronic music at the Centro Tempo Reale in Florence. In the 90's he started to take part in collective multimedia projects: Symphonie Diagonale (new musical settings of avant-garde German short films from the 1920's), Paesaggi, Visioni, Per Voce Preparata. Since 2000 he has made his own videos, either alone or in collaboration with video artists Marcos Jorge or Leonardo Romoli. Paolo Pachini teaches electro-acoustics, composition applied to the visual arts at the Giuseppe Tartini Conservatory in Trieste.

Spalio 28 d., **trečiadienis**, 19.00, Šokio teatras
28 October, **Wednesday**, 7 pm, Dance Theatre

METROPOLIS

Multimedijinis projektas / multimedia project

FRITZ LANG – režisierius / director

MARTIN MATALON – kompozitorius / composer

Ensemble Court-circuit:

Vincent David (saksofonas / saxophone)

Rose Devas (mušamieji / percussion)

Amélie Grould (mušamieji / percussion)

Renaud Déjardin (violončelė / cello)

Benoît Poly (mušamieji / percussion)

Véronique Ghesquière (arfa / harp)

Laurent Bômont (trimitas / trumpet)

Loïc Chevandier (fagotas / bassoon)

Jérémie Fèvre (fleita / flute)

Nicolas Crosse (kontrabosas / double-bass)

Alain Rigollet (trombonas / trombone)

Jocelyn Mathevet (trimitas / trumpet)

Pierre Dutrieu (klarnetas / clarinet)

Berndt Thurner (mušamieji / percussion)

Yaron Deutsch (elektrinė gitara / electric guitar)

John Eckhardt (bosinė gitara / bass guitar)

Frédéric Prin (muzikos asistentas / musical assistant)

Vincent Baltz (techninis direktorius / technical director)

Martin Matalon – dirigentas / conductor

Ansambli „Court-circuit“ 1991 m. įkūrė prancūzai Pilipė Hurel ir Pierre-André Valade. Talentingi šio ansamblio muzikantai netruko išgarsėti kaip vieni ryškiausių šiuolaikinės muzikos atlikėjų. Atlikti savo kūrybinių premjeras ansambliui patikėjo daug kompozitorių: Tristan Murail, Michaël Jarrell, Philippe Leroux, Martin Matalon, Philippe Hurel, Mauro Lanza, Cecilia Ore, Knut Vaage, Christoph Saude, Daniel D'Adamo, Alexandros Markéas, Roger Reynolds, Joshua Fineberg ir kiti. „Court-circuit“ daug koncertuoja Prancūzijoje ir užsienyje, bendrus muzikinius projektus rengia su ansambliais „BIT-20“ (Bergen, Norvegija) ir „Recherche“ (Fraiburgas, Vokietija).

Ensemble Court-circuit was founded in 1991 by Philippe Hurel and Pierre-André Valade. The impressive talent of its musicians drove the ensemble rapidly to the forefront of the contemporary music scene, along with premiers of works by a number of composers including Tristan Murail, Michaël Jarrell, Philippe Leroux, Martin Matalon, Philippe Hurel, Mauro Lanza, Cecilia Ore, Knut Vaage, Christoph Saude, Daniel D'Adamo, Alexandros Markéas, Roger Reynolds, and Joshua Fineberg. Aside from concerts given in France and abroad, Court-Circuit is involved in joint projects with Bergen's BIT-20 ensemble, and the Recherche ensemble from Freiburg.

Argentinetis kompozitorius **Martinas Matalonas** (g. 1958) baigė Bostono muzikos konservatoriją ir Džiulijardo muzikos mokyklą. Prieš du dešimtmečius Niujorke jis įkūrė šiuolaikinei muzikai pasišventusį ansamblį „Music Mobile“. Persikėlęs gyventi į Paryžių, kompozitorius ėmė bendradarbiauti su Europos muzikos ir akustikos tyrimų institutu (IRCAM), kuris 1995 m. užsakė parašyti muziką restauruotam nebyliam filmui „Metropolis“. Po šio didžiulio darbo M.Matalonas įsitraukė į Luiso Buñuelio pasaulį: sukūrė muziką keliems legendiniams šio ispanų režisieriaus surrealistinio filmams. Be to, kompozitorius yra parašęs nemažai kamerinių kūrybinių ir opusų orkestrui.

Born in Buenos Aires in 1958, **Martin Matalon** studied composition at the Boston Conservatory of Music and the Juilliard School of Music. In 1989, he founded Music Mobile, a New York-based ensemble devoted to the contemporary repertoire. After moving to Paris, the composer started collaborating with IRCAM which commissioned a new score for the restored version of Fritz Lang's silent film, Metropolis, in 1995. After that considerable work, Matalon turned to the universe of Luis Buñuel, writing scores for several of the legendary and surrealistic films by the Spanish director. His catalogue also includes a large number of chamber and orchestral works.

Begarsis fantastinis filmas „**Metropolis**“ buvo sukurtas 1927 metais. Šiame ekspresionistiniame filme vokiečių režisierius Fritzas Langas ir jo žmona, scenaristas autorė Thea von Harbou, analizuoja to meto fantastikai būdingą temą – kapitalistų ir darbininkų klasės socialinių santykių krizę. Filmo veiksmas vyksta 2026 metais. Metropolis – šaltas, mechanizuotas industrinis miestas. Daugybė jo

gyventojų, žemesniosios klasės atstovų, gyvena po žeme tam, kad galėtų valdyti mašinas, tačiau iš tiesų mašinos valdo monotoniškus su gyvuliais supanašėjusių darbininkų gyvenimus. Tuo tarpu privilegijuotųjų klasių atstovai mėgaujasi prabanga ir pramogomis.

Filmo specialieji efektai bei dekoracijos stebina net ir šiandien. „Metropolyje“ sukurti itin novatoriški vizualiniai paveikslai: miesto miniatiūros, filmavimas besisupančia kamera, o ypač efektas, kai veidrodžių pagalba aktoriai „įdedami“ į miniatiūrines dekoracijas. „Robotžmogis“ sukurtas naudojant ką tik atrastą „plastiko medį“ – lanksčią medžiagą, naudojamą kaip medžio užpildas. Iš šios medžiagos suformuotas įspūdingas šarvus primenantis kostiumas – vienas įsimintiniausių filmo elementų.

Filme vaidina garsūs to meto vokiečių aktoriai: Alfredas Abelis (miesto vadovas), Gustavas Fröhlich (jo sūnus Frederis, bandantis tarpininkauti tarp pilies elito ir darbininkų), Rudolfas Klein-Rogge (robotą sukūręs išprotėjęs mokslininkas), o Brigitte Helm atlieka du vaidmenis – ji yra ir nuoširdi darbininkė Marija, ir moteris-robotas.

* * *

Kurdamas muziką Fritzo Lango „Metropolui“, Martinas Matalonas labiausiai koncentravosi ne į filmo siužetą, o į vizualinius sprendimus – vaizdo ritmiškumą, šešėlių ir šviesų žaisimą, plastikos ir tapybos kompoziciją. Jam rūpėjo filmo atmosfera – įtampa, intensyvumas, kulminacijos ir atoslūgiai. Kompozitorius ieškojo harmoningo santykio tarp muzikos ir vaizdo. Pirmoje filmo scenoje vaizduojama mechaninės gyvenvietės dekoracija: mechaniniai judėjimai ten ir atgal, didžiuliai įrenginiai, ašys,

svirtys, skrituliai sudėlioti į kubo kompoziciją. Muzika, perkelta į erdvę elektronikos pagalba, tampa nenuginčijama vaizdo kopija, kuri paverčia tą vaizdą beveik apčiuopiamu garse ir erdvėje. Kiekvienam judančiam filmo objektui yra suteikiamas garsinis atitikmuo, sukurtas iš tikrų figūrų, esančių audityvinėje erdvėje: sukryžiuotos ašys, kurios nutolsta, o vėliau priartėja viena prie kitos skirtingu greičiu. Originaliai kompozitorius traktuoja audringą, dinamišką potvynio sceną – veiksmas vyksta netikėtai statiškoje ir uždaroje muzikinėje erdvėje, o pačiu chaotiškiausiu momentu įsivyrąja kurtinanti tyla.

Naudodamas džiazio muzikai būdingus instrumentus (saksofoną, kontrabosą, grojantį pizzicato, elektrinę gitarą), kompozitorius kiek sušvelnina ekspresyvią filmo atmosferą. Spalvingą šio garso takelio orkestruotę praturtina ne europietiškos kilmės mušamieji instrumentai – indų tabla, afro-kubietiški kongai, timbalai, karibų plieniniai būgnai. Filmo personažai muzikoje charakterizuojami instrumentuotės pagalba: bosinė gitara kartais siejama su Frederiu, o solinė elektrinė gitara – su Maria. Gana svarbus šioje muzikoje yra elektronikos vaidmuo – ji išplečia instrumentų galimybes, suteikia garsui daugiau erdvės ir spalvų.

Metropolis (1927) is a silent science fiction film directed by a German filmmaker Fritz Lang and written by himself and his wife, Thea von Harbou. The expressionist film is set in a futuristic urban dystopia and examines a common science fiction theme of the day, the social crisis between workers and capitalist owners. The story takes place in 2026 in Metropolis, a cold industrial city. Vast numbers of the lower class live underground to run machines, but the machines eventually run the lives of the workers. Lang portrays monotonous drives of workers with a montage of cattle-like herds of people, grinding machinery, and clocks. In contrast, the

privileged class of Metropolis enjoys races, gardens and stadiums.

Metropolis features special effects and set designs that still impress with their visual impact. Innovative visual displays have been widely acclaimed in the following years. Among the effects used are miniatures of the city, a camera on a swing, and most notably, the effect in which mirrors are used to place actors inside miniature sets. The robot was created by using brand new “plastic wood”, a pliable substance designed as wood-filler. It was used to sculpt the costume like a suit of armour over a plaster cast of the actress. Spraypainted, it helped create some of the film’s most memorable moments.

The film stars Alfred Abel as the leader of the city, Gustav Fröhlich as his son, who tries to mediate between the elite caste and the workers, Brigitte Helm as both the pure-at-heart worker Maria and the debased robot version of her, and Rudolf Klein-Rogge as the mad scientist who creates the robot.

* * *

When composing music for Fritz Lang’s *Metropolis*, Martin Matalon mainly concentrated not on the plot, but rather its visual aspects – rhythm of the image, interplay of shadow and light, composition of the plastic and the painting. He was concerned with atmosphere – tension, intensity, its ebb and flow. The composer tried to find the balance between the music and the visual. The first scene introduces a setting of a mechanical village: mechanical movement back and forth, big equipments, axes, levers and circles forming composition of a cube. Transferred into space with the help of electronics music becomes an incontestable copy of the visual making it tangible in sound and space. Every moving object is given sound analogue moulded from real figures present in the audio space: crossed axes, which digress from each other and approach each other in different speed. He takes original approach to stormy dynamic scene of the tide – the action is taking place in an unexpectedly static and claustrophobic musical space, while the most chaotic moment is marked with deafening silence.

Employing instruments associated with jazz (saxophone, double bass playing pizzicato, electric guitar), the composer cushions the expressive atmosphere. Rich orchestration of this soundtrack is enhanced by non-European percussion instruments – Indian table, Afro-Cuban conga, timbales and Caribbean steel drum. The characters are given musical characterisation: bass guitar sometimes is associated with Freder, while solo electric guitar – with Maria. An important role is given to electronics – it extends instrumental possibilities, enriches sound with space and colour.

Spalio 29 d., ketvirtadienis, 19.00, Taikomosios dailės muziejus
29 October, Thursday, 7 pm, Museum of Applied Art

TRIO „KASKADOS“:

Rusnė Mataitytė – smuikas / violin
Edmundas Kulikauskas – violončelė / cello
Albina Šikšniūtė – fortepijonas / piano

VALSTYBINIS VILNIAUS KVARTETAS / VILNIUS STRING QUARTET:

Audronė Vainiūnaitė – pirmas smuikas / first violin
Artūras Šilalė – antras smuikas / second violin
Girdutis Jakaitis – altas / viola
Augustinas Vasiliauskas – violončelė / cello

Vilniaus savivaldybės choras „Jauna muzika“ / Vilnius municipal choir Jauna Muzika

Vaclovas Augustinas – meno vadovas ir dirigentas /
artistic director and conductor

TORU TAKEMITSU
Between Tides

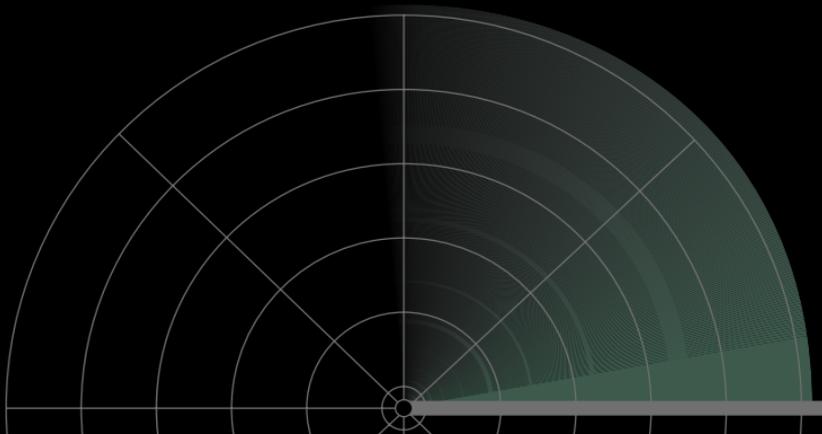
VYTAUTAS GERMANAVIČIUS
Subyrėjusios arkos / Flaking off Arches
(festivalio GAIDA užsakymas / commission of the festival)

ALGIMANTAS KUBILIŪNAS
Penkios pjesės styginių kvartetui / Five Pieces for String Quartet

VYTAUTAS LAURUŠAS
Kopų vėjas / Wind of Dunes

OSVALDAS BALAKAUSKAS
Kvintetas styginių kvartetui ir fortepijonui / Quintet for String Quartet and Piano

BRONIUS KUTAVIČIUS
Penkios Sigito miniatiūros / Sigita's Five Miniatures
(festivalio GAIDA užsakymas / commission of the festival)

Fortepijoninis trio „Kaskados“ oficialiai savo koncertinę veiklą skaičiuoja nuo 1997, nors jau ir iki tol jo nariai – Albina Šikšniūtė (fortepijonas), Rūsnė Mataitytė (smuikas), Edmundas Kulikauskas (violončelė) – buvo žinomi kaip solistai, kamerinių ansamblių dalyviai. Šiuo metu vienam produktyviausių kamerinių ansamblių Lietuvoje, „Kaskadų“ trio nekart teko dalyvauti didžiuosiuose Lietuvos festivaliuose: „Gaida“, „Kristupo vasaros festivalis“, „Thomo Manno festivalis“, „Pažaislio muzikos festivalis“. Ansamblis sėkmingai gastroliavo Austrijoje, Vokietijoje, Rusijoje, Švedijoje. 2002 m. „Kaskados“ tapo IX tarptautinio J. Brahmsio kamerinių ansamblių konkurso (Austrija, Piortšachas) laureatu – iškovojo I premiją. 2005 metais jie tapo Auksinio Disko laureatais (Lietuvos muzikų sąjungos apdovanojimas). Klausytojams pažįstamas fortepijoninio trio „Kaskados“ braižas, apie kurį ne kartą palankiai rašyta lietuvių spaudoje, gerai atsiliepta užsienio kritikų. Recenzijose dažnai pažymimas darnus ir išraiškingas šių instrumentalistų ansambliskumas, įtikinamai sutelkiami raiškos būdai, tiksli stilistinė orientacija, gilus bei vieningo trijų instrumentų garso visumos pajauta, o visa tai sąlygoja šių muzikų preciziškas ir tvirtas techninis pasirengimas.

[Lietuvos muzikos atlikėjų informacijos centras](#)

The Kaskados Piano Trio officially started playing together in 1997, yet its members, Albina Šikšniūtė (piano), Rūsnė Mataitytė (violin) and Edmundas Kulikauskas (cello), had been known as soloists and members of other chamber music ensembles well before that. The trio has consequently become one of the most active chamber music ensembles in Lithuania. It has given numerous performances at the main Lithuanian festivals, such as Gaida, the St. Christopher Summer Festival, the Thomas Mann Festival and the Pažaislis Festival. The trio has also appeared in Austria, Germany, Russia and Sweden. The year 2002 was particularly successful as the Trio won the First Prize at the 9th International Johannes Brahms Chamber Music Competition in Portschach, Austria. In 2005 they were awarded the Golden Disc prize by the Lithuanian Musical Society.

The distinct style of the Kaskados Piano Trio, widely acknowledged by both Lithuanian and foreign critics, encompasses harmony and integrity, striking combination of expressive approaches, strict stylistic orientation, deep understanding of the sonoric quality of all three instruments, and precise and firm technique.

[Lithuanian Music Performers' Information Centre](#)

Valstybinio Vilniaus kvarteto debiutas įvyko 1965 m. Po trejų metų, kvarteto nariams baigus Maskvos konservatorijos aspirantūrą, prof. V.Gvozdeckio klasėje ir stažuotę Budapešte pas prof. A.Mihaly, prasidėjo intensyvi veikla. 1972 m. ansamblis laimėjo aukščiausią kvartetų konkurso Lježe (Belgija) apdovanojimą, 1973 m. jam buvo suteiktas Vilniaus kvarteto vardas. 1979 m. kolektyvui paskirta Valstybinė premija, 2002 m. – Lietuvos fondo kultūrinė muzikinė dr. Antano Razmos vardo premija (JAV). 2004 m. paskirta Nacionalinė kultūros ir meno premija, o 2005 m. kvartetui įteikta Baltijos Asamblėjos premija.

Vilniaus kvartetetas yra apkeliavęs apie 50 pasaulio šalių, kasmet surengia po 80 koncertų Lietuvoje ir užsienyje. Savo krašto muzikinę kultūrą jis garsina tarptautiniuose festivaliuose ir kituose prestižiniuose renginiuose. Aukšta atlikimo kultūra pasižymintis Vilniaus kvarteto menas visur sulaukia kritikų ir klausytojų pripažinimo.

Vilnius String Quartet having made its debut in 1965, the Vilnius string quartet began to work intensively three years later, when the members of the quartet finished post-graduate studies under Prof. Gvozdetzky at the Moscow Conservatoire and received further training in Budapest under Prof. Andras Mihaly. In 1972 the Quartet won the highest award at the international string quartet competition in Liege (Belgium). In 1979 the ensemble received the Lithuanian National Award, and in 2002 was granted Dr. Antanas Razma Prize (USA). Vilnius string quartet was awarded the Lithuanian National Prize in 2004 and the Baltic Assembly Prize in 2005.

The Vilnius quartet has toured in 50 countries of the world and each year gives approximately around 80 concerts in Lithuania and abroad. It has represented the musical culture of Lithuania at international festivals. The accomplished performance of the Lithuanian musicians wins the sympathy of wide audiences and high acclaim of musical critics.

Penkiolikos tarptautinių chorų konkursų laureatas, 1993 m. Grand Prix Europeo laimėtojas, Vilniaus miesto savivaldybės choras „**Jauna muzika**“ yra vienas ryškiausių šio žanro kolektyvų Lietuvoje. 1989 m. kamerinį chorą įkūrė Remigijus Merkelys ir Algimantas Gurevičius. Nuo 1992 m. chorui vadovauja dirigentas ir kompozitorius Vaclovas Augustinas. „Jauna muzika“ kasmet surengia daugiau nei 60 koncertų Lietuvoje ir užsienyje. Ypatnę dėmesį kolektyvas skiria šiuolaikinei muzikai, jo repertuare itin gausu šiuolaikinių lietuvių ir užsienio kompozitorių kūrinų.

Choras „Jauna muzika“ yra reikšmingų projektų iniciatorius: tai kasmetiniai tarptautiniai choro muzikos interpretavimo kursai (rengiami nuo 1995 m.), tarptautinis muzikos festivalis „Amžinoji Jeruzalė“ (1998 m.), koncertų ciklas „Anglų ir prancūzų baroko muzika“ (2000 m.), „Vokiečių ir lenkų baroko muzikos dienos“ (2001 m.), nuo 2002 m. rengiamas koncertų ciklas, skirtas Vilniaus evangelikų liuteronų bažnyčios vargonų atstatymui, o nuo 2007 m. – jaunųjų kompozitorių kūrinų chorui konkursas „Vox Juventutis“.

Vilnius Municipal Choir Jauna Muzika is one of the most outstanding chamber choirs in Lithuania. It has won 15 international choir competitions, and in 1993 was awarded “Grand Prix Europeo”. In 1989 this chamber choir was founded by Remigijus Merkelys and Algimantas Gurevičius. Since 1992, the choir is led by conductor and composer Vaclovas Augustinas. “Jauna muzika” performs more than 60 concerts in Lithuania and abroad. Exclusive attention of the choir is paid at the contemporary music. Its repertoire covers many contemporary pieces by Lithuanian and foreign composers.

“Jauna muzika” choir is the initiator of the most important projects: the annual international courses of choir music interpretation (since 1995), International Music Festival “Eternal Jerusalem” (1998), concert series “English and French Baroque Music” (2000), The Days of German and Polish Baroque Music (2001), concert series arranged for organ renovation of Vilnius Evangelical Lutheran Church (since 2002), and The competition of Chorus Creative Works “Vox Juventutis” (since 2007)

Tōru Takemitsu (1930–1996) – žymus japonų kompozitorius, muzikos ir estetikos teoretikas. Kaip kompozitorius, Takemitsu itin vertinamas už subtilių instrumentinių ir orkestrinių tembrų naudojimą. Kūrybinio įkvėpimo jis sėmėsi iš įvairių šaltinių – džiazo, populiarios muzikos, avangardinių kompozicinių principų, tradicinės japonų muzikos, bei Claude'o Debussy ir Olivier Messiaeno kūrybos.

1958 m. tarptautinį pripažinimą kompozitoriui atnešė Requiem styginiams, po kurio jis sulaukė ne vieno užsakymo iš įvairiausių pasaulio šalių. Šis kūrinys pelnė jam ryškiausio XX a. japonų kompozitoriaus vardą. Apdovanoto daugybe premijų, kompozitoriaus plunksnai priklauso muzika daugiau kaip šimtui filmų, apie šimtas trisdešimt koncertinių opusų įvairiems ansambliams. Tōru Takemitsu dalyvavo kuriant festivalius ir koncertų ciklus Paryžiuje ir Tokijuje, bendradarbiavo su žymiausiais atlikėjais, tokiais kaip dirigentas Seiji Ozawa ir Tashi ansamblis.

Fortepijoninis trio „Between Tides“ (1993)

Švelnus ir poetiškas vėlyvųjų Tōru Takemitsu kūrinų garsų pasaulis žvai vakariečius. Kiekviename kūrinyje kompozitorius ieško sąsajų su gamtos elementais – vandens tėkme, vėju, oru, augalais. Fortepijoninis trio „Between Tides“ – vienas ryškiausių Takemitsu kūrinų. Išaugdama iš kylančių ir besileidžiančių, tarsi bangos, fragmentų, muzika kuria vandenyno potvynio ir atoslūgio atmosferą. Nors kūrinys primena Debussy, jis yra tiek japoniškas, kiek japoniška yra Hokusai graviūra. „Between Tides“ buvo užsakytas Pamelai Frank, Yo Yo Ma ir Peteriui Serkinui, jo premjera įvyko Berlyne, 1993 m.

Tōru Takemitsu (1930-1996) – Japanese composer and writer on aesthetics and music theory. As the composer, Takemitsu is recognised for his skill in the subtle manipulation of instrumental and orchestral timbre, drawing from a wide range of influences, including jazz, popular music, avant-garde procedures and traditional Japanese music, in a harmonic idiom largely derived from the music of Claude Debussy and Olivier Messiaen.

In 1958, he received international attention for his Requiem for strings, which resulted in several commissions from across the world, and settled his reputation as the leading Japanese composer of the 20th century. He was the recipient of numerous awards, commissions and honours; he composed over one hundred film scores and about one hundred and thirty concert works for ensembles of various sizes and combinations. Tōru Takemitsu was involved in devising festivals and concert series in Paris and Tokyo, collaborated regularly with a number of leading performers, among them the conductor Seiji Ozawa and the ensemble Tashi.

Piano trio *Between Tides* (1993)

The gentle and poetic soundworld of the late Toru Takemitsu holds a strong fascination for Western ears. In every work he suggests harmony with the elements of the natural world, the motion of water, wind, air and of plants. Piano trio *Between Tides*, one of Takemitsu's greatest works. Growing out of fragments that rise and fall like waves, the music emulates the ebb and flow of oceanic tides. Although Debussy is brought to mind, this is as Japanese as a Hokusai print. *Between Tides* was commissioned for Pamela Frank, Yo Yo Ma, and Peter Serkin and was premiered at the Berlin Festspiele in 1993.

„Muzika – tai paslėptų minčių, jausmų, filosofijos ir simbolių erdvė, kuri turi būti atveriamą klausytojui ir vis iš naujo atrandama“, - teigia **Vytautas Germanavičius** (g. 1969). Gal dėl to kompozitorius kiekviename savo naujame kūrinyje ieško naujų garsų bei garso išgavimo technikų, teigdamas, kad kiekvienas kūrinys privalo turėti tik jam būdingą garso erdvę, unikalią garso medžiagą. Vytautas Germanavičius komponuoja kamerinę, orkestrinę, vokalinę ir elektroakustinę muziką; pastaruoju metu ypač domisi kompiuterių kontroliuojamo gyvo garso galimybėmis, ypatingą dėmesį skiria garso spalvai, jo transformacijoms ir slinktimis „tarp ir už garso suvokimo ribų“.

Vytautas Germanavičius baigė Lietuvos muzikos akademijos muzikos magistro studijas prof. Juliaus Juzeliūno kompozicijos klasėje (1996) bei elektroninės muzikos magistrantūrą Millsso koledže (JAV, 2005); taip pat studijavo kompoziciją pas Jonathaną Harvey, Alviną Curraną. Germanavičiaus kūriniai skambėjo festivaliuose Lietuvoje ir užsienyje: Kanadoje, JAV, Prancūzijoje, Olandijoje, Honkonge, Japonijoje, Meksikoje, Anglijoje, Austrijoje, Danijoje, Švedijoje, Šveicarijoje ir kitur.

Muzikos informacijos ir leidybos centras

„Byrančios arkos“ (2009) fortepijoniniam trio

Nejudančias arkų struktūras deformuoja trupantys laiko segmentai. Garsinės linijos, kintant tembriniam spektrui, juda įvairiomis kryptimis, tarytum atkurdamos senovines arkų formas. Griūvanti ir nykstanti Lietuvos miestų ir miestelių, dvarų ir pilių architektūra, esanti kažkur Europos šiaurės rytuose, pasižymi išskirtiniu unikalumu, ir vis dar skleidžia savitą gotikinių, barokinių ar klasicistinių linijų spindesį.

Vytautas Germanavičius

“Music is a space of hidden thoughts, senses, philosophy, and symbols that has to be revealed, opened up to the listener, and constantly re-discovered by listening. Each musical work must have its own unique soundscape; the selected sounds used to compose the work should be unique to that particular work. One form of musical communication is a connection of different types of sounds that could work and interact with each other in a particular space.” – says the composer **Vytautas Germanavičius** (b. 1969). Transparent structure and balance between intuition and compositional technique characterize many of his works. Compositions are distinguished by distinctively original style and elegance, particular attention to the variety of sound color and its transformations and transitions within and beyond the limits of sound perception.

Vytautas Germanavičius graduated from the Lithuanian Academy of Music in composition with Prof. Julius Juzeliūnas (1996). In 2005 he received an MFA in electronic music from Mills College, USA. He also studied composition with Prof. Jonathan Harvey, Alvin Curran. Germanavičius' works is featured at the festivals in Lithuania and world-wide: in Canada, USA, France, the Netherlands, Hong Kong, Japan, Mexico, England, Austria, Denmark, Sweden, Switzerland.

Lithuanian Music Information and Publishing Centre

Flaking off Arches (2009) for piano trio

Immobile arch structures are being deformed by time segments. With changing timbre the sound lines move in different directions as if recreating forms of the ancient arches. Falling dawn and vanishing architecture of Lithuanian cities, palaces and castles somewhere in northern east of Europe, is distinctly unique and still displays the unique beauty of Gothic, Baroque or Classicist lines.

Vytautas Germanavičius

Algimantas Kubiliūnas (g. 1939) – vienas produktyviausių Kauno kompozitorių, įvairių muzikos žanrų kūrinių autorius. Algimantas Kubiliūnas yra puikiai įvaldęs įvairias kompozicines technikas, jo kūryba išsiskiria puikia formos pajauta, gausius kontrastus, lyrikos ir audringų proveržių momentus, liudijančius romantišką kompozitoriaus prigimtį, suvaldo racionalūs kūrybiniai sprendimai. Apie tokią muziką, nenutolstančią nuo akademinės šiuolaikinės muzikos rėmų, dažnai sakoma – „gerai pada-

ryta“. Kompozitorius, nepaisant intensyvaus pedagoginio darbo, nuolat kuria ir dalyvauja šiuolaikinės muzikos festivaliuose.

Didelę įtaką Algimanto Kubiliūno muzikinės kalbos formavimuisi turėjo lietuvių liaudies muzika. Kūryboje (ypač kamerinėse kompozicijose) autorius pasitelkia įvairias šiuolaikines komponavimo technikas - neretai čia aptinkama kontroliuojamoji aleatorika, sonorika, laisvasis atonalumas, dodekafonija. Vokalinėje muzikoje daug dėmesio skiriama raiškios melodinės linijos formavimui.

Muzikos informacijos ir leidybos centras

Penkios pjesės styginių kvartetui (2008)

Tai nedidelės apimties, paprastos formos, nesudėtingos muzikinės kalbos pjesės styginių kvartetui. Jos koncerte gali būti atliekamos bet kokia eile arba ne visos (pavyzdžiui, dvi ar trys ir t.t.), nes tai ne siuita ir ne ciklas, o tiesiog atskiri, savarankiški muzikiniai paveikslėliai.

Algimantas Kubiliūnas

Algimantas Kubiliūnas (b.1939) is one of the most prolific Kaunas' composers, working equally in various musical genres. The composer excellently masters various composition techniques, his music is based on well-considered formal development. Contrasts, lyrical episodes and impetuous outbursts, testifying the composer's romantic nature, are controlled by the rational creative solutions. This kind of music is often characterized as 'well made' academicism. The composer, despite his intensive pedagogical work, permanently writes new works and participates at the contemporary music festivals.

Lithuanian folk music has had a significant influence on the creative development of Algimantas Kubiliūnas' musical idiom. His works, especially those written for chamber combinations, display the extensive use of various modern compositional techniques, including controlled aleatory, sonoristic effects, free atonality and dodecaphony. His vocal music is centered on formation of emphatically expressive melodic lines.

Lithuanian Music Information and Publishing Centre

Five Pieces for String Quartet (2008)

Small, simple form, pieces for string quartet written in unsophisticated music manner. It is possible to perform these pieces in any order or even only part of them (for example two or three, etc.), because it is neither suite nor cycle – just separate, independent music pictures.

Algimantas Kubiliūnas

Vytauto Laurušo (g.1930) kūrybos kelyje galima išskirti tris laikotarpius. Pirmasis – 1956-1969 metai. Tai savarankiškos kūrybos pradžia, sekant įprastine to meto vėlyvojo romantizmo tradicija. Antrasis laikotarpis prasideda „Nakties balsais“ (1969) ir galutinai įsitvirtina kartu su Sonata smuikui solo (1977). Šiam etapui, kuris tęsėsi keletą dešimtmečių, būdingas naujesnių muzikos technikų – dodekafonijos, aleatorikos, sonoristikos – panaudojimas. Trečiasis laikotarpis pradeda ryškėti paskutiniajame XX a. dešimtmetyje. Tai tarsi dviejų pirmųjų sintezė, nauju aspektu pažvelgus į muzikos tradiciją. Tačiau keli broožai sieja visų kūrybos periodų kūrinius – ekspresija, emocionalumas, kontrastai. Kompozitorius yra sakęs: „Kūryboje mane traukia dramatiškas, tragiškos kolizijos, aštrūs konfliktai“. Ryškūs, kontrastingi kompozitoriaus kuriami muzikiniai pasauliai neretai tampa gana teatrališki, atrodo susiję su konkrečiais vaidais bei išgyvenimais.

1988 metais Maskvos sceninių muzikos kūrinių konkurse Vytautas Laurušas už operą „Paklydę paukščiai“ buvo apdovanotas II premija, 1980 m. – Lietuvos valstybine premija. 2003 m. kompozitorius apdovanotas Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio Gedimino ordino Karininko kryžiumi bei Vyriausybės premija, 2005 m. jam paskirta Lietuvos nacionalinė premija. Vytauto Laurušo muzika atliekama įvairiuose festivaliuose Lietuvoje ir užsienyje.

Muzikos informacijos ir leidybos centras

Styginių kvartetą Nr. 3 „Kopų vėjas“ (2007)

Šį styginių kvartetą sukūriau Nidos Thomo Manno festivalio užsakymu ir paskyriau muzikologės Onutės Narbutienės (1930-2007) atminimui. Ji man pasiūlė sukurti kūrinį styginių kvartetui, deja, šio kūrinio premjera Nidoje įvyko jau be Onutės.

Kvartetą yra vienos dalies ir turi programinių elementų, kurie siejasi su jūra. Kūrinį su užsidegimu rašiau Vilniaus styginių kvartetui, su kuriuo jau kelis dešimtmečius mane sieja artima kūrybinė draugystė. Pasaulinį įvertinimą pelnęs Vilniaus kvartetą yra visų šio žanro mano kūrinių pirmas atlikėjas ir propaguotojas.

Vytautas Laurušas

The creative career of **Vytautas Laurušas** (b.1930) could be divided into three periods. The first period stretches from 1956 to 1969. Works of this period are written in a traditional late romanticist style. The second period begins with the Voices of the Night (1969) and fully forms in the Sonata for violin solo (1977). This period spans over several decades and is characterized by the use of newer compositional techniques – dodecaphony, aleatoric, sonoristic composition. The third

period become distinctive during the last decade of the 20th century. This period synthesizes the first two styles. Here the composer views the musical tradition from a new angle. However, what unite all three creative periods – it is the expressiveness, emotional intensity, and contrasts of his music. 'In the creative world I am drawn to dramatic tension, tragic collisions, and sharp conflicts', Laurušas says. Contrasting musical worlds in the works of the composer are marked with some theatrical gestures, are often closely related to specific images and experiences. Vytautas Laurušas was awarded the second prize at the Moscow Competition of Scenic Music for his opera "Stray Birds" in 1988 and the Lithuanian State Prize in 1980. In 2003 Vytautas Laurušas was honoured with the Lithuanian Grand Duke Gediminas Officers Cross Order and the Lithuanian Government Award; in 2005 he became a laureate of the Lithuanian National Award. His music has been performed at various festivals in Lithuania and abroad.

Lithuanian Music Information and Publishing Centre

String quartet No. 3 "Wind of Dunes" (2007)

I wrote this string quartet as a commission by Thomas Mann Festival in Nida and dedicated it to the memory of the musicologist Onutė Narbutienė (1930-2007). It was she who proposed me to write a work for string quartet, but unfortunately it was premiered in Nida without Onutė.

The quartet is in one movement and has program elements, which are associated with the sea. I composed it for Vilnius String Quartet with whom I have had close artistic ties for several decades. The world-renowned Vilnius Quartet is the first performer and advocate of all my works for string quartet.

Vytautas Laurušas

„Modernizmas pralaimi kaip revoliucija – kaip tradicijos neigimas *par excellence*. [...] Galima sakyti, aš atmetu avangardizmo principus ir technikas, nes tai jau esu mėginęs ir žinau, kaip tokia muzika funkcionuoja“, - teigia kompozitorius **Osvaldas Balakauskas** (g. 1937), nuo pat 7-ojo dešimtmečio vidurio įsitvirtinęs lietuvių moderniosios muzikos „smaigalyje“ kaip vienas ryškiausių kūrėjų ir svariausių autoritetų, darančių didžiulę įtaką ne vienai kompozitorių kartai. Balakauskas yra vienas iš

produktyvesnių lietuvių kūrėjų – sukurtos penkios simfonijos, daugiau nei dešimt koncerto žanro kūrinių, kamerinė opera, baletas ir daugybė kitos, daugiausia kamerinės instrumentinės muzikos. Reikliai vertindamas tiek kolegų, tiek pirmiausia savo paties kūrybą, kompozitorius visą laiką ieško atsakymų į muzikos prigimties ir prasmės klausimus, reikšdamasis ir kaip įžvalgus, preciziškas muzikos kritikas bei teoretikas.

Osvaldo Balakausko muzika nuolat atliekama įvairiuose festivaliuose Lietuvoje ir užsienyje. 1996 metais kompozitorius buvo apdovanotas Lietuvos Nacionaline premija, 1998 metais – Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino III laipsnio ordinu.

Muzikos informacijos ir leidybos centras

Kvintetas styginių kvartetui ir fortepijonui (2009)

Tai vienos dalies, impresionistinio pobūdžio kūrinys, pagrįstas švelniai disonansine harmonija.

Osvaldas Balakauskas

“Modernism is losing ground as a revolution, as a denial of tradition *par excellence*. [...] It can be said that I reject the principles and techniques of modernism, as I have already tried them and know how this kind of music functions,” asserts composer **Osvaldas Balakauskas** (b. 1937), who has been occupying a strong position on the top of modern Lithuanian music since the mid-1960s as one of the most remarkable artists and leading authorities. Balakauskas has made a great influence on several generations of composers. Balakauskas is one of the most prolific Lithuanian composers; his oeuvre includes five symphonies, more than ten concertos, a chamber opera, a ballet and numerous other, mostly chamber instrumental compositions. He has also distinguished himself as an insightful and accurate music critic and theorist.

His music is regularly performed at various festivals in Lithuania and abroad. In 1996 Balakauskas was honoured with the Lithuanian National Prize, in 1998 with the Order of the Grand Duke of Lithuania Gediminas (3rd level).

Lithuanian Music Information and Publishing Centre

Quintet for String Quartet and Piano (2009)

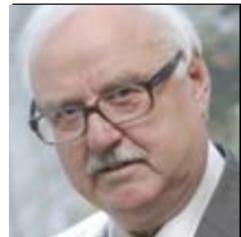
One-movement composition in impressionistic vein, based on a mildly dissonant harmony.

Osvaldas Balakauskas

Bronius Kutavičius (g. 1932) jau seniai pripažintas viena pačių svarbiausių šiuolaikinės lietuvių muzikos figūrų, kompozitorius yra laikomas lietuviškojo minimalizmo pradininku. Jo „Panteistinė oratorija“ (1970) dabar dažnai laikoma tikrai modernios lietuviškos muzikos atspirties tašku, o „Paskutinės pagonių apeigos“ (1978) laikomos svarbiausiu ir įtakingiausiu lietuvių šiuolaikinės muzikos opusu.

Broniaus Kutavičiaus kūryba išeina toli iš grynosios muzikos ribų, apima labai platų kultūrinį kontekstą, atidengdama amžių glūdumoį skendinčius tautų istorijos ir priešistorės klotus, materializuodama grynuosius mitinės ir religinės sąmonės archetipus. Kartu ši kūryba yra ir labai nūdieniška, prabylanti į dabarties žmogų gaivia, nenudevėta kalba. Kompozitorius laisvai disponuoja tokiomis šiuolaikinės kūrybos priemonėmis kaip serializmas, sonorizmas, aleatorika, koliažas, repetityvinio minimalizmo technika (šiuo atveju atitinkanti esminius struktūrinius seniausiojo folkloro principus), erdvinė muzikos organizacija ir su tuo susiję notacijos išradimai. Archajinėmis, pirmapradėmis pajautomis grindžiama, „kultūrinės archeologijos“ misiją vykdanči Broniaus Kutavičiaus muzika sykiu yra ir labai racionali, matematiškai tiksli; darnios, kartais net komplikuočiai suręstos jo garsų sistemos visuomet alsuoja gyvybe, jausmo jėga.

Muzikos informacijos ir leidybos centras

Penkios Sigito miniatiūros (2009) chorui, fortepijoniniam kvintetui ir fonogramai

Kompoziciją „Penkios Sigito miniatiūros“ sukūriau savo brangiam bičiuliui poetui Sigitui Gedai (1943–2008) atminti. Jo poezija visuomet man buvo artima, pagal Sigito eiles esu parašęs nemažai kūrinių – tai oratorijos „Magiškas sanskrito ratas“, „Pasaulio medis“, „Paskutinės pagonių apeigos“, „Panteistinė oratorija“, kūriniai chorui, muzika vaikams.

Šiam kūriniui stengiausi parinkti Sigito Gedos eilėraščius, kaip man atrodo, labiausiai atspindinčius jo vidinę dvasinę būseną, likiminę nuojautą. Kompoziciją sudaro penkios dalys – „Prabudimas“, „Rezignacija“, „Priemta“, „Akslebanto briliujanto“, „Laikas išeiti“.

Kūrinyje naudojama fonograma, kurioje skamba poeto, deklamuojancio savo eiles (Sigito malda per šventą Bernardą į maloningąją mergelę, Dievo Motiną), balsas, įrašytas 1991 m. Šv. Jonų bažnyčioje, Vilniuje, Poezijos pavasario metu. Sigito Gedos balso intonacija ir ritmika panaudota šiose miniatiūrose.

Bronius Kutavičius

A prolific composer and long-standing dominant figure in new Lithuanian music, **Bronius Kutavičius** (b. 1932) is considered the harbinger of minimalism in Lithuanian music. His *Pantheistic Oratorio* (1970) – now often considered the take-off point of genuinely modern Lithuanian music, and oratorio *Last Pagan Rites* (1978) valued as one of the most important and influential Lithuanian contemporary music works.

The work by Bronius Kutavičius transcends the sphere of pure music to enter much wider cultural domains. It uncovers centuries-old layers of history and reaches back to prehistoric times to speak in archetypes of mythical and religious consciousness. At the same time, Kutavičius' music is contemporary enough; it speaks to the modern audience in a novel language. Kutavičius is fluent in modern techniques such as serialism, sonorism, aleatoric, collage, repetitive minimalism (the last corresponds to the basic principles of ancient folk music), spatial organization of music and, consequently, innovative notation. The archaic and primeval in character music by Bronius Kutavičius, a composer on a mission of “cultural archaeology”, is also no less rationalistic and mathematically exact. His precise and sometimes sophisticated sound systems are always full of life and strong emotions.

Lithuanian Music Information and Publishing Centre

Sigitas' Five Miniatures (2009) for choir, piano quintet and phonogram

I composed *Sigitas' Five Miniatures* in memory of my dear friend poet Sigitas Geda (1943–2008). I always had affinity for his poetry, thus I have written a number of works to his verses – oratorios *Magic Circle of Sanskrit*, *The Tree of the World*, *Last Pagan Rites*, *Pantheistic Oratorio*, works for choir, music for children.

For this particular composition I tried to select those poems by Sigitas Geda, I felt, that reflect his inner state of being, his fatal presentiment. The composition is in five movements – *Awakening*, *Resignation*, *Dusk*, *Akslebanto briliujanto* and *Time to Leave*.

I also included phonogram, which features the voice of the poet reading

his own lines (Sigitas' prayer to the Virgin Mary, Mother of God, through St Bernard) recorded in 1991 at the Poetry Spring festival in St. Johns' Church in Vilnius. Intonation and rhythm of Sigitas Geda's voice is embodied in these miniatures.

Bronius Kutavičius

Spalio 30 d., **penktadienis**, 19.00, Kongresų rūmai
30 October, **Friday**, 7 pm, Congress Concert Hall

LIETUVOS VALSTYBINIS SIMFONINIS ORKESTRAS / LITHUANIAN STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Paul Mägi – dirigentas / conductor

ŠARŪNAS NAKAS

Rezistencija / Resistance

(festivalio GAIDA užsakymas / commission of the festival)

JOHANNES MARIA STAUD

On Comparative Meteorology

JURGIS JUOZAPAITIS

Sympho 2009 (festivalio GAIDA užsakymas / commission of the festival)

MICHAEL NYMAN

MGV (Musique à Grande Vitesse)

Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras. Maestro Gintaro Rinkevičiaus iniciatyva 1988 m. suburtas jaunų muzikų kolektyvas pirmąjį koncertą klausytojams surengė 1989 m. sausio 30 dieną. Su neblėstančia energija, originaliomis programomis ir aukštu meistriškumu į Lietuvos muzikinį gyvenimą įsiveržusiam orkestrui buvo suteiktas Lietuvos valstybinio simfoninio orkestro vardas, o minint kūrybinio darbo dešimtmetį, 1999 m. sausio 30 d., orkestras grojo pirmąjį koncertą naujoje 1000 vietų Vilniaus kongresų rūmų salėje, didžiausioje sostinės akademinėse koncertų salėje.

Išskirtiniu Lietuvos valstybinio simfoninio orkestro veiklos įvykiu tapo visų G. Mahlerio ir L. van Beethoveno simfonijų atlikimas. Orkestras taip pat jau yra parėngęs ir atlikęs daugiau nei 10 operų, tarp jų – R. Wagnerio „Skrajojantis olandas“ ir „Parsifalis“, G. Puccini'o „Toska“, „Turandot“ ir „Bohema“, W. A. Mozarto „Užburtoji fleita“, D. Šostakovičiaus „Ledi Makbet ir Mcensko apskrities“, J. Juzeliūno „Žaidimas“ ir kitos.

2006 m. orkestro meninės veiklos reikšmingu tarptautiniu įvertinimu ir pripažinimu tapo Japonijos vyriausybės kultūrinė parama – daugiau kaip 1 mln. litų naujiems muzikos instrumentams įsigyti.

In 1988 a collective of young musicians was gathered on maestro Gintaras Rinkevičius's initiative and has introduced themselves to the public on the 30th of January of 1989. The orchestra has entered the cultural life of Lithuania bringing a vital energy, original programs and great mastery and was soon granted with the name of **Lithuanian State Symphony Orchestra**. By its 10th anniversary on the 30th of January in 1999 orchestra held its first concert in a new concert hall of 1000 seats – Vilnius Congress Concert Hall, the biggest scene of academic concerts in capital city.

Lithuanian State Symphony Orchestra performs exquisite new programs and most complicated compositions every season – these are prominent symphonic pieces, great vocal-symphonic compositions and instrumental concerts. Many symphonic premieres of Lithuanian composers were trusted of the mastery of Lithuanian State Symphony Orchestra and its artistic director Gintaras Rinkevičius. All symphonies by G. Mahler and L. van Beethoven have become a great mark of quality for Lithuanian State Symphony Orchestra that has performed them all. Numerous musical repertoires are also enriched with an eloquent list of scenic pieces. Lithuanian State Symphony Orchestra has held more than 10 opera plays which include concert performances of R. Wagner's "The Flying Dutchman" and "Parsifal", R. Strauss "Salome", G. Puccini "Tosca", "Turandot" and "La bohème", W. A. Mozart's "The Magic Flute", and others.

In 2006 Lithuanian State Symphony Orchestra has received a cultural grant from Japanese Government – a great international appreciation and evaluation.

Paul Māgi 1978 m. įkūrė Estijos radijo kamerinį orkestrą ir buvo jo meno vadovas bei vyriausias dirigentas. 1984–1991 metais jis buvo paskirtas Estijos nacionalinės operos dirigentu. Paul Māgi taip pat buvo kvietiniu dirigentu Maskvos Didžiajame teatre bei „Händel-Festspiele“ festivalyje Vokietijoje.

1990–1994 metais Paul Māgi buvo Latvijos nacionalinio simfoninio orkestro meno vadovas ir vyriausias dirigentas. Su šiuo orkestru koncertavo žymiausiose Europos koncertų salėse – Švedijoje, Šveicarijoje, Vokietijoje, Ispanijoje, Italijoje, Austrijoje

ir kitur. 1995–2002 metais Paul Mägi buvo Estijos nacionalinės operos meno vadovas ir vyriausias dirigentas, o nuo 2004 m. jis yra Upsalos kamerinio orkestro meno vadovas ir vyriausias dirigentas.

Už kūrybinę veiklą Paul Mägi buvo apdovanotas Estijos Respublikos kultūros premija, kasmetiniu teatro sąjungos apdovanojimu (1999), Estijos kultūros fondo muzikos apdovanojimu bei Latvijos Respublikos kultūros premija.

Paul Mägi founded in 1978 the Estonian Radio Chamber Orchestra and was its artistic director and chief conductor. In the years 1984–1991 Paul Mägi was engaged as a conductor at the Estonian National Opera. He conducted also guest performances at the Bolshoy Theatre in Moscow, and at the “Händel-Festspiele” in Germany.

In the years 1990–1994 Paul Mägi was the artistic director and the chief conductor of the Latvian National Symphony Orchestra in Riga. He has conducted the orchestra in famous concert halls of Western Europe – in Sweden, Switzerland, Germany, Spain, Italy, Austria etc. 1995-2002 Paul Mägi was an artistic director and chief conductor of the Estonian National Opera in Tallinn. From 2004 is Paul Mägi the artistic director and the chief conductor of the Uppsala Chamber Orchestra. For his artistic activity Paul Mägi has been awarded the Cultural Award of the Estonian Republic, the Annual Award of the theatre Union in 1999, Music Award of the Estonian Culture Fund, the Cultural Award of the Latvian Republic.

Šarūnas Nakas (g. 1962) – vienas iš radikaliausiai nusi-teikusių šiuolaikinių lietuvių kompozitorių. Modernaus meno koncepciją jis sieja su antiromantiniu formos, garso ir erdvės suvokimu. Kompozitoriumi svarbi idėjų laisvė ir konstruktyvi jų realizavimo tvarka. Neretas Nako kūrinys pasižymi garso mase, koncentruota energija ir ilgalaikė įtampa, jo muzikos kalba kartais priartėja prie pastarųjų dešimtmečių hiperkompleksiškumo muzikoje standartų. Šarūnas Nakas baigė prof. Juliaus Juzeliūno kompozicijos

klasę Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje (1986), stažavo jaunųjų kompozitorių kursuose Lenkijoje (1989–1991) ir IRCAM Paryžiuje (1998). 1982–2000 m. vadovavo savo įkurtam Vilniaus naujosios muzikos ansambliui, gastroliaivusiam 15 Europos šalių ir Kanadoje. 2001 m. parašė pirmą lietuvišką vadovėlį „Šiuolaikinė muzika“. Kompozitoriaus kūriniai apdovanoti Lietuvos kompozitorių sąjungos konkursuose (1996, 1998, 2002), jis pelnė apdovanojimus už festivalių rengimą ir muzikinio gyvenimo inovacijas (1997, 2002), premijas už publicistiką (2003) ir lietuvių muzikos propagavimą (2005). 2007 m. Šarūnas Nakas pelnė Lietuvos nacionalinę premiją.

Muzikos informacijos ir leidybos centras

Rezistencija (2009) dideliame orkestre

„Mane (dažniausiai, kai būnu vienas) apima apatija. Aš žinau, jog reikia ką nors daryti, bet kartu negaliu pakelti rankų. Tada dažniausiai sėdžiu ir galvoju, galvoju. Kartais net negalvoju, sėdžiu, o mintys išsidraikiosios laksto visur. [...] Per visą dieną pragulėjau. Negaliu nieko dirbti. Aš vis galvoju apie ateitį.“ (Partizanas Lionginas Baliukevičius-Dzūkas, 1948)

Rezistentas iš pirmo žvilgsnio atrodo esąs veiklos žmogus, tačiau didelę

laiko dalį jis būna visiškai pasyvus: slepiasi, kad neišsiduotų. Svarbesne už herojiškus siužetus tampa toji ribinė sąmonės būseną, kurią rezistentui išprovokuoja nuolatinė rizika, egzekucijos ir išdavystės: kontempliacija mirties akivaizdoje, kantrybės ir tikėjimo joga. Kova ne tik su išorės priešu, bet ir su pačiu savimi: sekinančios idealizmo ir pragmatizmo, kilnumo ir žiaurumo, pareigos ir absurdiškumo grumtynės.

Lyg kalbėtume apie šiandieninį – sutrikusį, naiviai orvelišką, visuotinai stebimą pasaulį.

Kūrinį formavo trys idėjos, tampriai susijusios su rezistencijos sąvoka: konspiracija, teroras ir utopija. Tai trys vienės vizijos – slepiamos, naikinamos ir atskleidžiamos – pavidalai, realizuojami trijų tipų kompoziciniais konceptais: konspiracija – poliansambliniu, teroras – mašininu, utopija – 77 akordų emanacija.

„Tuomet priėjo Petras ir paklausė: „Viešpatie, kiek kartų turiu atleisti savo broliui, kai jis man nusikalsta? Ar iki septynių kartų?“ Jėzus jam atsakė: „Aš nesakau tau iki septynių, bet iki septyniasdešimt septynių kartų“. (Mt 18, 21-22)

Šarūnas Nakas

Šarūnas Nakas (b. 1962) is one of the most radical contemporary Lithuanian composers. Nakas links the concept of modern art with anti-romantic perception of form, sound, and space. What is important for Nakas is the freedom of ideas and the constructive order of their implementation. Many of Šarūnas Nakas' works exhibit extraordinary sound mass, concentrated energy, and long-lasting tension. At times, his musical language approaches standards of hyper-complexity developed in the current decades.

Šarūnas Nakas was educated at the Lithuanian Academy of Music and Theatre, where he studied with Prof. Julius Juzeliūnas (graduating in 1986), and at the composition courses in Poland (1989–1991) and the IRCAM in Paris (1998). In 1982, he founded the Vilnius New Music Ensemble, with which he has toured in 15 European countries and Canada for eighteen consecutive years. In 2001, he wrote the first Lithuanian textbook on contemporary music. His works have garnered him several prizes at the Lithuanian Composers' Union's competitions (1996, 1998, 2002). His distinctions also include awards for programming of the festivals and introducing novelties into Lithuania's musical life (1997, 2002), prizes for his writings (2003) and promotion of Lithuanian music (2005). In 2007 he was awarded the Lithuanian National Arts and Culture Prize.

Lithuanian Music Information and Publishing Centre

Resistance (2009) for large orchestra

"I sink in apathy (this usually happens to me when I'm alone). I know I need to do something, but I can't move my hands all the same. Then I just sit and think, think. Sometimes I can't even think, just sit, while my scattered thoughts are roaming everywhere. [...] I spent the whole day lying. Can't get to work. I keep thinking about the future." (Partisan Lionginas Baliukevičius-Dzūkas, 1948)

At first sight the guerrilla fighter seems to be a person of action; but in reality he spends considerable periods of time in totally passive mode — hiding and trying not to give himself away. He must persist in the extreme state of consciousness that turns out to be much more important than any heroic scenario. Triggered by constant risk, imminent treachery

and executions, such state of mind is like contemplation in the face of death, like yoga of patience and faith, while one is fighting not only with external enemy, but also with one's inner self. It is an exhausting battle between idealism and pragmatism, probity and cruelty, responsibility and absurd.

Sounds as if we were discussing the world of today: confused, naively Orwellian, existing under ubiquitous surveillance.

Determining the formation of this composition were three ideas, closely associated with the concept of resistance: conspiracy, terror and utopia. Those are the three guises of the same vision – concealed, annihilated and revealed – that became embodied in three types of compositional concepts: multiensemble for conspiracy, 'machinism' for terror and 77-chord emanation for utopia.

Then Peter came to Jesus and asked, "Lord, how many times shall I forgive my brother when he sins against me? Up to seven times?" Jesus answered, "I tell you, not seven times, but seventy-seven times." (Matthew 8: 21–22)

Šarūnas Nakas

Johannes Maria Staud (g. 1974) yra vienas ryškiausių jaunos kartos austrų kompozitorių. Jis studijavo Vienoje pas Michael Jarrell ir Dieter Kaufmann, vėliau pas Hanspeter Kyburz Berlyne, lankė kompozicijos meistriskumo kursus pas Brian Ferneyhough. Johannes Maria Staudas buvo vienas iš kompozitorių sambūrio „Gegenlang“ (Viena) įkūrėjų. Kompozitorius yra pelnęs ne mažai prizų ir apdovanojimų: pirmą premiją „Hanns Eisler Kompositionswettbewerb“ (Berlynas, 2000), specialų Austrijos Respublikos prizą (2000), festivalio „der Salzburger Osterfestspiele“ apdovanojimą (2002), už kūrinį „Polygon“ laimėjo pirmą premiją Tarptautinėje kompozitorių tribūnoje (International Rostrum of Composers, 2003), 2009 m. Šlėzvingo-Holšteino festivalyje kompozitorius pelnė Paulo Hindemitho prizą.

Kompozitoriaus kūriniai – „Nach ... gleichsam als ob ...“ didiam orkestrui (2000), „A map is not the territory“ (2001), „Polygon“ fortepijonui ir orkestrui (2002), kamerinė opera „Berenice“ (2004), „Apeiron“ didiam orkestrui (2005), „Segue“ violončelei ir orkestrui buvo užsakyti ir atlikti tokių orkestrų, kaip Berlyno filharmonijos orkestras (diriguojamas Sero Simono Rattle'o), Vienos filharmonijos orkestras (diriguojamas Danielio Barenboimo) ir kt. Johannes Maria Staud muzika nuolat atliekama įvairiuose prestižiniuose šiuolaikinės muzikos festivaliuose.

„On Comparative Meteorology“ (2009) orkestrui

Šį kūrinį įkvėpė rašytojo Bruno Schulzo, laikomo vienu geriausių dvidešimtojo amžiaus lenkų prozininkų, apsakymai, kurie mane tiesiog „apsėdo“. Kūrinio pavadinimas „On Comparative Meteorology“ paimtas iš jo apsakymo „Druga jesie“ („Kitas ruduo“), kuriame pasakotojo tėvas savo apylinkėje atlieka keistą parazitiskai paplitusių žvėrių tyrimą. „On Comparative Meteorology“ sudaro šešios trumpos pjesės atliekamos be pertraukos. Iš pradžių norėjau kiekvieną kūrinio dalį pradėti trumpa, įžvalgia

Bruno Schulzo citata, tačiau vėliau tos įdėjos atsisakiau. Viena vertus, Schulz'o kūriniai tokie išbaigti ir tobuli, kad bet koks bandymas išplėsti fragmentą iš konteksto suluošina originalo kompleksškumą; kita vertus – viename Schulzo puslapyje yra sukoncentruota daugiau išradingumo ir paslaptiškiausių spąstų, nei visoje kokio nors bestselerių autoriaus kūryboje. Šiame kūrinyje bandžiau muzikos kalba atskleisti paslaptinę Bruno Schulzo kūrybos pasaulį.

Johannes Maria Staud

Johannes Maria Staud (b. 1974) is among the internationally most successful young Austrian composers. He studied in Vienna with Michael Jarrell and Dieter Kaufmann, then with Hanspeter Kyburz in Berlin. He has completed master courses with Brian Ferneyhough. Among others, he is co-founded the composers group "Gegenklang" in Vienna. Many of his compositions have been awarded prizes, such as: First Prize of Hanns Eisler Kompositionswettbewerb Berlin (2000), Special music prize from the Austrian Republic (2001), Composition Award from the der Salzburger Osterfestspiele (2002), First Prize for "Polygon" at the International Rostrum of Composers (2003), Paul Hindemith-Prize of the Schleswig-Holstein Music Festival (2009)

Nach ... gleichsam als ob ... for a large orchestra (1999/2000), *A map is not the territory* (2001), music for piano and orchestra *Polygon* (2002), the chamber opera *Berenice*, which was performed in 2004 at the Munich Biennale, at the Vienna and the Berlin Festwochen, *Apeiron* for large orchestra (2005), *Segue*, music for cello and orchestra, as well as further works were commissioned by well-nown orchestras, such as the Berlin Philharmonic Orchestra (with Sir Simon Rattle) the Vienna Philharmonic Orchestra (with Daniel Barenboim), etc.

On Comparative Meteorology for orchestra (2009)

This work is the result of a startling discovery: I discovered Bruno Schulz. *On Comparative Meteorology* is made up of six variously short pieces, which follow each other without pause. The work represents my attempt to trace the mysterious world of Bruno Schulz in a musical way. In spite of my best efforts, I have failed to fulfil my wish to precede each movement with a short, evocative quote by Bruno Schulz. This is probably down to two reasons: on the one hand, Schulz's stories are so complete and perfect on their own that any attempt to drag any element out of its context ends up being a mutilation of the complexity of the original; but on the other hand, a single page of Bruno Schulz offers more condensed invention and a greater variety of mysterious trap-doors than the entire oeuvre of some bestseller novelists.

All that remains in the end is the title: *On Comparative Meteorology*, taken from the short story *A Second Autumn* in which the father of the narrator conducts the most peculiar studies of the parasitically rampant autumn wildlife in his area.

Johannes Maria Staud

„Mėgstu stebėti orkestrą ir bandyti įspėti jo skambesio paslaptį“, - sako kompozitorius **Jurgis Juozapaitis** (g. 1942). Ir ankstyvuose, kompozitorių išgarsinusiuose orkestriniuose kūrinuose (simfonijos *Rex*, 1973 ir *Zodiacus*, 1977), Jurgis Juozapaitis didžiausią dėmesį skyrė garso spalvai. Kaip antrines komponavimo priemones kompozitorius pasitelkia dodekafoniją, ketvirtatonių, kontroliuojamą aleatoriką ar sonoristiką, tačiau šiomis technikomis sukurtoje disonansinėje muzikinės medžia-

gos erdvėje gan dažnai plazda patraukli ir harmoninga melodija, artima vėlyvojo romantizmo stilistikai. Ir paskutiniųjų metų kūrinuose kompozitorius naudoja pačias įvairiausias technikas, nesilaikydamas kokios nors vientisos kompozicinės sistemos. „Tolstu nuo skaičiais grįstos logikos, nuo konstruktyvizmo. Daug svarbiau yra pajusti natūralią muzikos tėkmę, tikrą įkvėpimo momentą“, teigia kompozitorius.

Už simfoniją „Rex“ Jurgiui Juozapaičiui paskirta Lietuvos valstybinė premija. Kompozitorius yra penkiolikos Lietuvos kultūros ministerijos Stasio Šimkaus premijų už vokalinę kūrybą laureatas. 2002 m. Jurgis Juozapaitis tapo Lietuvos nacionalinės premijos laureatu. 2004 metais tarptautiniame kompozitorių konkurse „Sinfonia Baltica“ Rygoje jis laimėjo pirmąją premiją už kūrinį „Bokštų kontrapunktai“ simfoniniam orkestrui, 2005 m. Juozo Karoso kompozicijos konkurse - antrąją premiją už Mažąjį koncertą fortepijonui ir styginių orkestrui.

[Muzikos informacijos ir leidybos centras](#)

„Sympho 2009“ simfoniniam orkestrui

Tai skambanti miesto-valstybės metafora. Praeities ir dabarties metafora. Per ją bandau nusikelti į senos ir garbingos valstybės, švenčiančios savo tūkstantmetį, praeitį.

Melodiniais motyvais pagrįsti sąskambiai, jų intensyvumas ir koncentracija, lineariniai garsų pluoštai, nuosaikus tradiciškumo ir šiuolaikiškumo derinimas yra pagrindinės kūrinio raiškos priemonės.

[Jurgis Juozapaitis](#)

“I always found it most interesting to watch the orchestra and to guess at the secret of its sound.” - says **Jurgis Juozapaitis** (b.1942). Even in his early works, the composer - who made his name with a number of orchestral pieces (the symphonies *Rex*, 1973, and *Zodiacus*, 1977) - focused on sound colour. The evolution of his musical style in the 1970s reveals the impact of dodecaphonic, quarter tone, and aleatoric music; in the 1980s-90s, alongside expressive atonal works, Juozapaitis was also writing pieces akin to the aesthetics of romanticism and minimalism. There is no dominating trend in Jurgis Juozapaitis' music in recent years; he continues to favour a diversity of technique instead of the restraining framework of any sterile system. “I'm moving away from numerically based logic, from constructivism. It's much more important to feel intuitively the free flow of the music, the right moment of inspiration.”

Jurgis Juozapaitis' works have been performed by the prominent performers: Moscow State Philharmonic Orchestra (Russia), Prague Philharmonic Orchestra (Czech Republic), Ostrbothnian Chamber Orchestra (Finland), chamber orchestra Musica Vitae (Sweden), Het Trio (The Netherlands), Nieuw Ensemble (The Netherlands), Traiect ensemble (Romania) and others. In 1978 Jurgis Juozapaitis was awarded the Lithuanian State Prize for the symphony 'Rex'. The composer has

won 15 Stasys Šimkus awards for his vocal works. In 2002 Jurgis Juozapaitis was awarded the Lithuanian National Prize. In 2004 he was awarded 1st Prize for the symphonic composition "Tower Counterpoints" at the "Sinfonia Baltica" International Composers' Competition in Riga, in 2005 - 2nd Prize for the Little Concerto for piano and string orchestra at the Juozas Karosas Composition Competition in Vilnius.

Lithuanian Music Information and Publishing Centre

Sympho 2009 for symphony orchestra

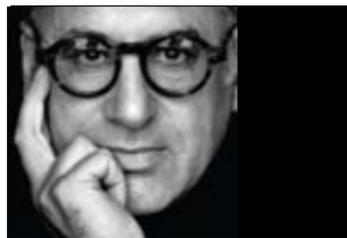
Sympho 2009 is a sounding metaphor of a city-state. The metaphor of the past and the present. I use it as a vehicle to get to the past of the old and honourable state celebrating its millennium.

Chords based on melodic motifs, intensity and concentration of sound, its linear nature, moderate combination of the traditional and the contemporary are the work's main expression means.

Jurgis Juozapaitis

Michaelas Nymanas (g. 1944) – žymiausias šių laikų britų kompozitorius minimalistas, pianistas, libretistas ir muzikologas – yra sukūręs muzikos dramos teatrui, šokiui, kamerinę operą, greta koncertinės muzikos – garso takelius madų demonstravimams, tačiau turbūt labiausiai jį išgarsino ilgalaikis bendradarbiavimas su legendiniu kino režisieriumi Peteriu Greenaway'umi, kurio vienuolikai filmų kompozitorius sukūrė muziką.

Nors kurdamas Michaelas Nymanas pasitelkia amerikiečių minimalizmo žinias ir patirtį, tačiau išskirtiniai jo muzikinės kalbos elementai leidžia atsiriboti nuo šių įtakų. Jis kalba apie savo labiau „intuityvų“ požiūrį į kūrybos procesą, kuriame pagrindinis teisėjas yra klausia, o ne technika ar sistema. Be to, boso partijų reikšmė bei roko įtaka jo muzikoje sukuria veikiau euripietiškam tonalumui bei amerikietiškam minimalizmui būdingą harmoninį stabilumą ir pastovumą. Ši kurioziška klasikinės harmonijos funkcijų sąsaja, Michaelo Nymano muziką paverčia ištis įdomia bei efektinga „elitinio“ bei populiarinio meno kodų sinteze. Kiekviename žingsnyje kompozitorius atsiskleidžia kaip be galo pragmatiška asmenybė. Jam nepriimtinos kūrybinės kančios, tūnojimas „dramblo kaulo bokšte“ ir grumtynės su abstrakčiomis sistemomis. Tai ekstravertiškas menininkas, parenkantis tinkamą humoro toną ir instinktyviai gebantis sudominti labai skirtingą ir plačią auditoriją.

„MGV (Musique à Grande Vitesse)“ (1993)

„MGV (Musique à Grande Vitesse)“ parašytas Lilio festivalio užsakymu geležinkelio bendrovės TGV naujos linijos atidarymo proga. Kūrinio premjera įvyko 1993 rugsėjo 26 d., jį atliko Michaelio Nymano ansamblis ir Lilio nacionalinis orkestras. MGV – kūrinys be pertraukų, nors iš pradžių buvo sumanytas kaip abstrakti menama kelionė, arba penkios tarpusavyje susijusios kelionės, kurių kiekviena baigiasi lėta, tarsi

žingsniuojančia, melodija, suskambančia savo „tikra“ forma tik kūriniai pasiekus galutinį tašką. Ši tematinė „transformacija“ yra raktas į viso kūrinio formulę. Muzikinės idėjos – ritminės, melodinės, harmoninės, motyvinės ir faktūrinės – nuolat kinta keliaudamos per skirtingas „aplinkas“.

Michael Nyman (b. 1944) is an English composer of minimalist music, pianist, librettist and musicologist, perhaps the best known for the many scores he wrote during his lengthy collaboration with the filmmaker Peter Greenaway.

Through Michael Nyman draws on his knowledge and experience of American minimalism, distinctive elements of his musical language set it apart from those influences. He has spoken of his more 'intuitive' approach to process, in which the ear rather than the process is the initial and final arbiter. Moreover, the prominence of the bass in his music, as well as suggesting the influence of rock, creates a harmonic stability and rootedness more characteristic of the European tonal tradition than of American minimalism. It is this often curious confluence of classical harmonic functions and rock rhythms and textures that provides his music with a rich and effective fusion of the codes of 'high' and popular art. At every turn Michael Nyman has proved eminently practical. Not for him the ivory tower anguish of a tormented composer grappling with abstract systems. Rather he has consistently displayed openness to collaboration, a spry sense of humour, a literate imagination and an instinctive ability to engage a highly diverse audience.

MGV (Musique à Grande Vitesse) (1993)

MGV (Musique à Grande Vitesse – High-Speed Music) was commissioned by the Festival de Lille for the inauguration of the TGV North-European line and was first performed by the Michael Nyman Band and the Orchestre National de Lille on 26 September 1993. MGV runs continuously but was conceived as an abstract, imaginary high-speed journey; or rather five interconnected journeys, each ending with a slow, mainly stepwise melody which is only heard in its 'genuine' form when the piece reaches its destination. This thematic 'transformation' is a key to MGV as a whole, where musical ideas – rhythmic, melodic, harmonic, motivic, textural – constantly change their identity as they pass through different musical 'environments'.

Spalio 31 d., šeštadienis, 19.00, Nacionalinė dailės galerija
31 October, Saturday, 7 p.m., National Gallery of Art
GAIDA POST SCRIPTUM

ŠV. KRISTOFORO KAMERINIS ORKESTRAS / ST. CHRISTOPHER CHAMBER ORCHESTRA

Petras Geniušas – fortepijonas / piano

Donatas Katkus – dirigentas / conductor

VYTAUTAS LAURUŠAS

Simfonija X (iks) / Symphony X (the unknown)
(festivalio GAIDA užsakymas / commission of the festival)

REMIGIJUS ŠILEIKA

Koncertas fortepijonui ir orkestrui / Concerto for Piano and String Orchestra

HENRYK MIKOLAJ GÓRECKI

Koncertas klavesinui arba fortepijonui ir styginių orkestrui /
Concerto for Harpsichord (or Piano) and String Orchestra

ANATOLIJUS ŠENDEROVAS

Naujas kūrinys simfoniniam orkestrui / A new piece for symphony orchestra
(festivalio GAIDA užsakymas / commission of the festival)

JULIA WOLFE

Fuel

Vilniaus miesto savivaldybės **Šv. Kristoforo kamerinis orkestras** (meno vadovas ir dirigentas Donatas Katkus) – tai kolektyvas garsus savo universalumu, profesionalumu, menine vaizduote. Todėl jis - laukiamas svečias ne tik Lietuvos bei užsienio šalių prestižiškiausiose koncertinėse salėse (tame tarpe Théâtre des Champs-Élysées, M. Glinkos, P. Čaikovskio ir kt.).

Per savo gyvavimo laiką Šv. Kristoforo kamerinis orkestras yra pelnęs platų pripažinimą ir Lietuvoje, ir užsienyje. Kolektyvas sėkmingai reprezentuoja Lietuvos kultūrinius pasiekimus tarptautiniuose renginiuose, pvz., Probaltica (Lenkija), Wraclavia Cantats (Lenkija), Tubin (Suomija), Pärnu (Estija), Europaeisches Musikfest Münsterland, Kaskados, Mystik und Maschine, Berlin Jazz, Hermann Hesse (Vokietija), Berliozio (Prancūzija), Reykholt (Islandija) festivaliuose ir kt.

Iš kitų Lietuvos kolektyvų Šv. Kristoforo kamerinis orkestras išsiskiria ypatingu stilistiniu universalumu. Pelnęs „barokinio orkestro“ bei retų partitūrų gaivintojo reputaciją, orkestras, anot muzikologų, dar yra ir „puiki bazė visiems lietuvių kompozitorių sumanymams“. Šiandien jo repertuare – daugiau kaip trisdešimtys Lietuvos autorių opusai: nuo senosios muzikos iki Lietuvos muzikos akademijos studentų darbų. Orkestras yra atlikęs beveik visus F. Bajoro, B. Kutavičiaus, O. Balakausko kūrinius styginiams. Ne mažiau dėmesio skiriama ir šiuolaikinei užsienio kompozitorių muzikai – P. Vasko, E.-S.Tüüro, J. McCabe'o, Shin, A. Ruoffo, R. Sierros ir daugelio kitų kompozitorių kūriniams.

Founded in 1994 under the initiative of Donatas Katkus, **St Christopher Chamber Orchestra** is composed of the most promising musical talents of Lithuania who draw in their performance both from the strengths of the Russian violin school and from the European cultural tradition. A number of the orchestra musicians are prizewinners of various international competitions. The orchestra embraces several chamber ensembles, string quartets, and solo performers who appear extensively both in Lithuania and abroad.

In 1994 the orchestra made its spectacular debut, which was described as having “a brilliant potential”. Each concert season was marked by a tremendous advance in the artistic niveau of the orchestra. During the nine years of existence the orchestra has gained national and international recognition; it has made successful appearances in all the major festivals and musical events of Lithuania as well as toured extensively abroad.

The Christopher Chamber Orchestra is distinguished by a unique stylistic universalism. The ensemble plays baroque music in an authentic manner; in fact, it initiated the rebirth of baroque musical style in Lithuania. The Orchestra is well known as a daring and innovative ensemble, which is keen on expanding its repertoire and is constantly involved in a number of original projects, such as jazz performances, rock operas or pop-events. It also has a reputation of an “old scores reviver” as well as a patron of young musicians and composers. Each year it gives special concerts designed to promote the music of young Lithuanian composers. A very special place in the repertoire of the orchestra is occupied by modern music. The ensemble has performed the greatest bulk of contemporary Lithuanian chamber music, much of which is dedicated to the orchestra.

Šv. Kristoforo kamerinio orkestro meno vadovas ir dirigentas **Donatas Katkus** vadovauja kolektyvui nuo pat pirmos jo gyvavimo dienos. Altininkas, muzikologas, pedagogas Donatas Katkus studijavo Vilniaus ir Maskvos konservatorijose, stažavo Budapešte.

1965 m. jo iniciatyva buvo įkurtas Vilniaus styginių kvartetas, kuriame muzikas grojo 29 metus, su juo pelnė I premiją tarptautiniame Lježo konkurse, gastroliavo daugiau kaip 30 pasaulio šalių. Nuo 1968 m. dėsto kamerinio ansamblio ir kvarteto disciplinas Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, nuo 1995 – vadovauja meistriškumo kursams Pomersfeldene (Vokietija).

Už vaisingą kūrybinę, muzikinę ir visuomeninę veiklą Donatas Katkus 2001 m. tapo Lietuvos nacionalinės premijos laureatu, 2003 m. pelnė Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos (WIPO) apdovanojimą.

Prof. **Donatas Katkus**, artistic director and conductor of the St Christopher Chamber Orchestra, has been in charge of it since its very inception. The conductor, violist, teacher, and musicologist is a graduate of the Vilnius and Moscow Conservatoires. He also participated in master classes in Budapest.

In 1965 he founded the Vilnius String Quartet and for 29 years was a member of it. The quartet has won the first prize at the International Liege Competition (Belgium) and toured around the world, appearing in the most prestigious festivals. Donatas Katkus is a professor at the Lithuanian Academy of Music and Theatre where he teaches chamber ensemble and string quartet classes; he has given master classes in Summer Music Academy in Pommersfelden (Germany), Spain, and Finland.

In 2001 Donatas Katkus was awarded the Lithuanian National Prize, in 2003 – prize of the World Intellectual Property Organization (WIPO).

Iš kitų Lietuvos atlikėjų pianistas **Petras Geniušas** išsiskiria interesų įvairiapusiškumu ir nuolatinėmis, dažnai rizikingomis naujų išraiškos formų, nekasdienišku muzikinių ir dvasinių potyrių paieškomis. Įgimtas žingeidumas skatina jį neapsiriboti vien klasikinio pianisto patirtimi ir veikla. Be tradicinio akademinio repertuaro, jį domina įvairių pasaulio tautų folkloras, avangardinė muzika, džiazas ir elektronika.

Petras Geniušas studijavo pas prof. Jurgį Karnavičių Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, vėliau pas prof. Verą Gornostajevą maskvos konservatorijoje. Pelnęs keletą aukščiausių apbvanojimų prestižiniuose pianistų konkursuose, jis įsitvirtino kaip vienas talentingiausių ir brandžiausių savo kartos pianistų.

Už plačią koncertinę ir kūrybinę veiklą, Petras Geniušas buvo įvertintas Lietuvos nacionaline kultūros ir meno premija (1992 m.) ir Pasaulio intelektualinės nuosavybės organizacijos (WIPO) premija (2004 m.).

Pianist **Petras Geniušas** is one of the most prominent, versatile and adventurous Lithuanian performers. His musical interests range far beyond his background as a classical concert pianist – from ethnic music from different parts of the world to avant-garde, jazz and electronic.

Pertas Geniušas graduated from the Lithuanian Academy of Music and Theatre under Prof. Jurgis Karnavičius, and continued his studies at the Moscow Conservatory under Prof. Vera Gornostayeva. A series of highest awards at the topnotch piano competitions, remarkably confirmed his reputation as one of the most gifted and accomplished Lithuanian pianists of his generation.

In recognition of wide-regarding concert activities and accomplishments, he became the recipient of the Lithuanian National Award (in 1992) and WIPO Creativity Award (in 2004).

Vytautas Laurušas (žr. psl. 53)

Simfonija X (iks) (2009)

Šį savo vienos dalies kūrinių styginių orkestrui pavadinau kiek neįprastu pavadinimu. Tai simfonija su nežinomuoju. Joje bandau spręsti styginių instrumentų dinamikos panaudojimą nuo pp iki fff. Kadangi tai ne pirmas mano kūrinys styginiams instrumentams, stengiausi maksimaliai išnaudoti šių instrumentų technines ir išraiškos galimybes.

Vytautas Laurušas

Vytautas Laurušas (see page 53)

Symphony X (the unknown) (2009)

I have given somewhat unusual title to this one-movement composition for string orchestra. That is a symphony with the unknown. In it I explore the dynamic range of the strings from pp to fff. Since it is not my first opus for strings, I tried to employ their technical and expressive possibilities to the limit.

Vytautas Laurušas

Kompozitorius, pedagogas ir koncertų organizatorius **Remigijus Šileika** (g. 1950) yra ilgametis Lietuvos kompozitorių sąjungos Klaipėdos skyriaus vadovas, festivalio „Marių klavyrai“ Klaipėdoje rengėjas. Sukomponavęs daugiau nei 100 įvairių žanrų kūrinių, tačiau didžiausią kūrybos dalį sudaro kūriniai chorui bei vokaliniai kūriniai, pasižymintys melodikos turtingumu, atskleidžiantys gerą vokalo galimybių išmanymą bei dėmesį poetinio teksto niuansams. Tarp populiariesnių kompozitoriaus opusų - Requiem sopranui, mišriam chorui ir mažam simfoniniam orkestrui (1988-1999) bei „Musica ricordanza“ smuikui, violončelei ir fortepijonui (1993), kūriniai išsiskiriantys emociškai įtaiga, vitališka energija bei dramatiškumu. Remigijus Šileika baigė Vilniaus valstybinio pedagoginio instituto Muzikos fakultetą (1972) ir Lietuvos muzikos akademijos prof. Juliaus Juzeliūno kompozicijos klasę (1981). Šiuo metu dėsto Klaipėdos universiteto Muzikos istorijos ir teorijos katedroje. 1995 metais jam suteiktas docento, o 2009 metais - profesoriaus peda-

goginis mokslo vardas. 1998 metais kompozitoriui paskirta aukščiausio laipsnio valstybės kūrybinė stipendija.

Remigijaus Šileikos kūriniai buvo atlikti įvairiuose festivaliuose Lietuvoje, bei konkursuose ir festivaliuose kitose Europos šalyse (Anglijoje, Švedijoje, Vokietijoje, Vengrijoje, Čekijoje, Lenkijoje, Rusijoje, Latvijoje, Estijoje ir kt.).

Muzikos informacijos ir leidybos centras

Koncertas fortepijonui ir styginių orkestrui (2006)

Kūrinys skirtas kompozitoriaus, docento Zigmo Virkšo (1946–2001) atminimui. Z.Virkšas, būdamas naujosios muzikos festivalio „Marių klavirai“ iniciatoriumi, Lietuvos kompozitorių sąjungos Klaipėdos skyriaus vadovu, nemažai prisidėjo, kad mūsų uostamiestis taptų vakarietiškos, modernios kultūros miestu. Kompozitorius labai vertino pianisto prof. Petro Geniušo talentą, kūrybinį bendradarbiavimą su šia asmenybe.

Koncertas fortepijonui ir styginių orkestrui pirmą kartą atliktas 2006 metų spalio 14 dieną Lvovo naujosios muzikos festivalyje „Aksomitnaja kurtyna“ („Aksominė uždanga“), jį atliko Petras Geniušas kartu su Lvovo filharmonijos simfoninio orkestro styginių grupe (dirigavo Robertas Šervenikas). Kiek vėliau jis skambėjo Kijeve, Klaipėdoje. Šiame koncerte pirmą kartą bus atlikta naujoji kūrinio redakcija (2009), o pianistas Petras Geniušas improvizuos savo solinę kadenciją.

Remigijus Šileika

Remigijus Šileika (b. 1950), composer, teacher and concert producer, stands out as an active cultural figure in Klaipėda, Lithuanian sea city. Šileika is chairman of the Klaipėda Branch of the Lithuanian Composers' Union, he organizes new music festival "Marių klavirai" and initiates numerous concerts of Klaipėda-based composers and performers in various cities throughout Lithuania and abroad. The composer has written more than 100 works in various genres, major part of his creative output consists of choral / vocal pieces, which reveal an outstanding melodic inventiveness, exceptional shrewdness in handling with vocal possibilities and sensitivity to poetic nuances of the text. Among his most popular pieces should be mentioned *Requiem* for soprano, mixed choir and small symphony orchestra (1988-1999) and instrumental piece *Musica ricordanza* for violin, cello and piano (1993), both pieces can be characterized as emotionally evocative, vital and dramatic.

Remigijus Šileika was educated at the Faculty of Music of the Vilnius State Pedagogical Institute (1972) and the Lithuanian Academy of Music under Prof. Julius Juzeliūnas (1981). Since 1995, he has been Associate Professor at the Klaipėda University, Department of Music History and Theory. In 1998 he was granted a state scholarship for creative work.

His works have been performed at various festivals and concerts in Lithuania, Great Britain, Sweden, Germany, Hungary, Poland, Russia, Latvia, Estonia, the Czech Republic and elsewhere.

Lithuanian Music Information and Publishing Centre

Concerto for Piano and String Orchestra (2006)

The Concerto is dedicated to the memory of composer, associate Professor Zigmąs Virkšas (1946 – 2001). The head of Klaipėda branch of the Lithuanian Composers' Union, Zigmąs Virkšas initiated the contemporary music festival *Marių klavyrai* and contributed greatly to the westernisation and modernisation of the culture in our city. The composer highly regarded the talent of and creative collaboration with the pianist Prof. P. Geniušas.

The Concerto for piano and string orchestra was premiered on October 14, 2006 in the New Music Festival *Aksomitnaja Kurtyna* in Lvov by Prof. Petras Geniušas and string group of the Lvov Philharmonics (cond. Robertas Šervenikas). Later it was performed in Kiev and Klaipėda. This concert will feature the work's new edition (2009) in which pianist Prof. Petras Geniušas will improvise his solo cadenza.

Remigijus Šileika

Keturis dešimtmečius trunkančios **Henryk Mikolaj Górecki** (g. 1933) karjeros pradžia siekia šeštąjį dešimtmetį. Jo kūrybinį bagažą sudaro daugiau kaip 70 pripažintų opusų. Pasaulinį pripažinimą kompozitoriui pelnė jo Trečioji simfonija („Raudų simfonija“ op. 36) susilaukusi fenomenalios sėkmės. Jo muzikos atvirumas ir emocingumas padėjo kompozitoriui tapti viena ryškiausių figūrų šiuolaikinės muzikos pasaulyje. Beveik visą gyvenimą kompozitorius praleido pietų Lenkijoje, o lenkų folkloras ir religija tapo kertiniais jo muzikinės kalbos elementais. Ir kurdamas abstrakčias didelės apimties, tarsi granitinės faktūros, muzikines drobes, ir imdamasis specifinių kūrinių, pagrįstų modaline himnodija, liaudies dainomis ir tektais, Góreckis visuomet siekia laikytis paprastumo. Jo savita kūrybinė individualybė turi galybę atspalvių – nuo atšiauraus ir kovingo „Genesis“ op. 19 ir ilgos lėtos raudos Trečiojoje simfonijoje iki modalinių melodijų „Trijose senovinio stiliaus pjesėse“ ir greitose ryškiose Koncerto klavesinui dalyse.

Koncertas klavesinui (arba fortepijonui) ir styginių orkestrui op. 40 (1980)

Koncertą užsakė Lenkijos radijas laidų ciklui „Kompozitorių forumas“, pristatančiam šiuolaikinius lenkų kompozitorius. Koncertą atliko Elżbieta Chojnacka, kuriai kūrinys dedikuotas, ir Lenkijos radijo ir televizijos simfoninio orkestro styginių grupė diriguojama Stanisław Wisłocki.

Górecki'o kūrinių sąrašė Koncertą klavesinui supa gana skirtingi kaimynai – prieš tai parašyta Trečioji simfonija (1976) ir „Beatus Vir“ (1979), o po jo seka „Blessed Raspberry Songs“ (1980) ir „Miserere“ (1981) – kūrinys dideliam mišriam chorui. Tai ilgi, sakraliniai ir kontempliatyvūs kūriniai. Trumpas, grakštus, instrumentuotės požiūriu įspūdingas koncertas trunka vos devynias minutes, o abi jo dalys pasižymi dinamiškumu ir energingu ritmu. Nuosekli faktūra, ribotos harmoninės priemonės, ostinatinės melodinės figūros ir atkaklus motorinis aštuntinių ritmas nedviprasmiškai deklaruoja redukavimo idėją, tuo pačiu paversdamas koncertą puikios įkūnijimo pavyzdžiu.

Henryk Mikołaj Górecki's (b. 1933) career spans over more than 40 years, commencing in the post-Stalinist era of the mid 1950s and embracing a catalogue of more than 70 acknowledged works. His third symphony, *Symphony of Sorrowful Songs* Op. 36, enjoyed phenomenal success and brought the composer worldwide renown through its numerous performances and recordings. Since then the directness and emotional impact of his music have established him as one of the major figures of contemporary music. The composer's deep awareness of Polish folk culture and religious heritage are the cornerstones of his musical language. Whether abstract in reference (large-scale musical canvasses, granitic textures) or specific (modal hymnody, folk songs and texts), Górecki has increasingly allowed the simplicity of these building blocks to stand on their own terms. The diversity of this highly individual musical personality can be traced in his work, ranging from the rugged and combative *Genesis* Op 19 and the long slow lament of the *Third Symphony* to the modal melodies of *Three Pieces in the Old Style*, and the fast flamboyant movements of the *Harpichord Concerto*.

Concerto for Harpsichord (or Piano) and String Orchestra Op. 40 (1980)

The Concerto was commissioned by the Polish Radio for the Composers Forum, a radio series of presentations of contemporary Polish composers. The first performance of the Concerto's harpsichord version took place in Katowice on 2nd March 1980 with Elżbieta Chojnacka, to whom the work is dedicated, as the soloist and the string group of the Polish Radio and Television Symphony Orchestra under Stanisław Wisłocki.

The Concerto for Harpsichord has quite different neighbours on Górecki's opus list, being preceded by the *Symphony No. 3* (1976) and *Beatus Vir* (1979), and followed by *Blessed Raspberry Songs*, a setting of *Norwid* (1980), and *Miserere* (1981), a grand work for a big mixed choir a cappella. These compositions are long, have a more or less sacral dimension and a contemplative mood. Short, neat, instrumentally impressive, the Concerto, in contrast, lasts a mere nine minutes and both of its movements are uniquely dynamic and vigorously rhythmic. Its consistent texture, limited set of harmonic means, ostinato melodic figures and persistent motoric rhythms constructed from eighth notes are unequivocal manifestations of the reductionist idea, making the Concerto its superb embodiment.

Specifinė derminė spalva, aritmiška, improvizacinė muzikinės medžiagos plėtotė, kūrinio auginimas iš tam tikro teminio *motto*, ryškus emocingumas, tvirta muzikos dramaturgija, energetika – visa tai suteikė **Anatolijaus Šenderovo** (g.1945) muzikai ryškų atpažįstamą skambesį, kuriam netrūko magiško paveikumo. Anatolijus Šenderovas daug dėmesio savo kūryboje skiria sakralinei tematikai, pasitelkdamas Senojo ir Naujojo Testamento siužetus ir tekstus hebrajų ir lotynų kalbomis. Jo muzika

puikiai įsiliejo į Europos naujosios muzikos kontekstą, yra atliekama Lietuvos ir įvairių Europos, Azijos, Pietų ir Šiaurės Amerikos šalių atlikėjų.

Kompozitorius yra surengęs 11 autorinių koncertų Lietuvoje, Izraelyje, Vokietijoje, Kanadoje, Didžiojoje Britanijoje; jo muzika taip pat yra skambėjusi daugelyje Europos šalių, JAV, Naujojoje Zelandijoje, Pietų Afrikoje ir kitur. 2009 m. Šenderovas viešėjo Uzedomo muzikos festivalyje (Vokietija) kvietinio kompozitoriaus teisėmis.

Anatolijus Šenderovas 1996 metais apdovanotas Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio Gedimino ordinu (Riterio kryžiumi), 2006 m. - ordinu „Už nuopelnus Lietuvai“ (Karininko kryžiumi). 1997 metų Lietuvos Nacionalinės premijos laureatas. 2008 m. kompozitorius pelnė Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos (WIPO) apdovanojimą.

Anatolijus Šenderovas' (b.1945) music has distinctly recognizable sound and does not lack magic for its specific modal colour, improvisational character, development of the piece from a single thematic motto, emotionality, strong dramatic expression and energy. Anatolijus Šenderovas gives a lot of attention to the sacred themes, using the stories and texts from the Old and New Testament in Hebrew and Latin. His music perfectly fits in the European new music context and is often performed by the Lithuanian musicians as well as performers from the other continents.

Šenderovas' works were presented in 11 portrait concerts of his music in Lithuania, Israel, Germany, Canada and the UK. His music has also been performed in concerts in many European countries, the USA, New Zealand, South Africa, and elsewhere. In 2009 Šenderovas was composer-in-residence at the Usedom Music Festival (Germany).

Anatolijus Šenderovas' artistic accomplishments have garnered him the Order of the Grand Duke of Lithuania Gediminas (Knightly Cross) in 1996, and the Order of Merit to Lithuania (Officer's Cross) in 2006, as well as the Lithuanian National Prize in 1997. The composer is a prize-winner of several composition competitions. In 2008 the composer was awarded the prize of the World Intellectual Property Organization (WIPO).

Amerikiečių kompozitorės **Julios Wolfe** (g. 1958) muzika pasižymi energingu ritmu ir skambiais disonansais. Kompozitorė priskiriama *downtown* naujosios muzikos kryptčiai. Rokas ir minimalizmas yra pagrindiniai jos įkvėpimo šaltiniai. Tačiau jos kūryba ritminiu požiūriu žymiai kompleksiškesnė nei tipinė šių žanrų muzika, todėl jos muziką galima laikyti postmodernistine.

Julios Wolfe kūriniai skamėjo Sidnėjaus olimpijų menų festivalyje, „Settembre Musica“ (Italija), Olandijos festivalyje, Theatre de la Ville (Paryžius), Carnegie Hall'e ir kitur. Vieni naujausių jos darbų – „My Beautiful Scream“ parašytas Kronos kvartetui ir orkestrui, „Impatience“ Asko ansambliui bei du opusai styginių orkestrui – „Fuel“, „Cruel Sister“, „Singing in the dead of night for Eight Blackbird“ ir „Water“, jungtinis teatrinis projektas su Athelas ir Ars Nova (Danija).

Julia Wolfe yra pasauliniu mastu žinomo kolektyvo „Bang on a Can“ įkūrėja ir viena iš meno vadovų.

„Fuel” (2007) styginių orkestrui

„Fuel” – kompozitorės Julios Wolfe ir kino režisieriaus Billo Morrisono multimedijinis projektas, kurio premjera įvyko 2007 m. Hamburgo tarptautiniame jūrų muziejuje. Festivalyje „Gaida” „Fuel” bus atliekamas be video projekcijos.

Kūrinio įkvėpimo šaltiniu tapo nesustojantis mechanizmų dūzgis, laivų pakrovimo ir iškrovimo garsai, dokų girgždėjimas, sunkvežimiai ir traukiniai, žmogaus, dirbančio fizinį darbą, pastangos bei saulės energija. Wolfe šią muzikos drobę audžia su nuožmia energija.

An American composer **Julia Wolfe's** (b. 1958) music is rhythmically vigorous and often clangorously dissonant. As a composer associated with the downtown style of new music she is not averse to drawing on rock and minimalism as primary influences. Her music, however, shows a good deal more rhythmic complexity than is generally found in these genres, hence her music can properly be considered and described as postminimalist.

Julia Wolfe's music has been heard at BAM, the Sydney Olympic Arts Festival, Settembre Musica (Italy), the Holland Festival, Theatre de la Ville (Paris), Carnegie Hall, Spoleto, and more. Recent works include *My Beautiful Scream* for Kronos and Orchestra, *Impatience* for the Asko Ensemble, and two works for string orchestra: *Fuel* for Ensemble Resonanz, and *Cruel Sister*. Recent projects include *Singing in the dead of night for Eighth Blackbird* and *Water*, a collaborative theatrical work with Athelas and Ars Nova (Denmark).

Julia Wolfe is a founder/co-artistic director of the internationally acclaimed music collective Bang on a Can.

Fuel (2007) for string orchestra

Multimedia project *Fuel*, created by Julia Wolfe and filmmaker Bill Morrison, was premiered in 2007, at the International Maritime Museum (Hamburg). At the Gaida festival *Fuel* will be performed without video projection.

Fuel takes its inspiration from many sources — the whirl of incessant mechanisms, the loading and unloading of ships, the sway and creaking of docks, transportation by truck and train, the sweat of human energy, and the power source of the sun. Wolfe weaves a tapestry of music with fierce and propelling energy.

Festivalio GAIDA organizatoriai / Organizers of the GAIDA Festival:

VŠĮ VILNIAUS FESTIVALIAI / VILNIUS FESTIVALS

LIETUVOS KOMPOZITORIŲ SĄJUNGA / LITHUANIAN COMPOSERS' UNION

Festivalio organizacinė grupė / Organizing group of the Festival:

Remigijus Merkelys

Zita Bružaitė

Vytautas Jurgutis

Romas Michailovskis

Vaida Velykytė

Beata Baublinskienė

Linas Paulauskis

Repertuarinis komitetas / Programme Committee:

Mindaugas Bačkus

Rūta Gaidamavičiūtė

Vytautas Jurgutis

Rytis Mažulis

Remigijus Merkelys

Linas Paulauskis

Bukleto redaktoriai / Editors of the programme book:

Milda Čiužaitė, Darius Krasauskas

Translator / Vertėja:

Sonata Zubovienė

Design / Dizainas:

Liudas Parulskis